

EST

EduStorytelling

KA2 – Partnerstwo Strategiczne na rzecz Edukacji Dorosłych

2019-1-IT02-KA204-062493

IO2 Przewodnik “DigiStories”

SPIS TREŚCI

Czym jest edustorytelling?	3
Kim jesteśmy?	5
Czym jest ten przewodnik?	8
Wywiady oparte na empatii	9
Dobre praktyki	9
Jak wykorzystywaliśmy dobre praktyki?	47
Trening EduStorytelling	48

Czym jest edustorytelling?

W ramach kroków przedstawionych dla Agendy Europa 2020 przez Komisję Europejską, Europejska Agenda Kształcenia Dorosłych obejmuje powyższe warstwy ewolucji w swoim skupieniu się na "rozwijaniu umiejętności cyfrowych i zapewnieniu dorosłym możliwości rozwijania podstawowych umiejętności i form umiejętności niezbędnych do aktywnego uczestnictwa w nowoczesnym społeczeństwie".

W swoim zaleceniu "Upskilling Pathways" z 2016 roku Rada Unii Europejskiej podkreśliła, jak w przyszłości "znaczna większość miejsc pracy będzie wymagała pewnego poziomu kompetencji cyfrowych." W tym kontekście "osoby o niskich kwalifikacjach i podstawowych słabościach w zakresie umiejętności podstawowych mogą stanowić duży odsetek osób bezrobotnych (w szczególności długotrwale bezrobotnych) i innych grup w trudnej sytuacji", takich jak starsi pracownicy, osoby nieaktywne zawodowo i obywatele państw trzecich. Takie słabości utrudniają im wejście lub powrót na rynek pracy.

"EduStorytelling" (EST) ma na celu zajęcie się luką w zakresie umiejętności cyfrowych i umiejętności czytania i pisania, która dotyka europejskich dorosłych pochodzących ze środowisk w niekorzystnej sytuacji, poprzez metodologię Digital Storytelling (DST) jako ścieżkę rozwoju wysokiej jakości umiejętności i kompetencji cyfrowych i umiejętności czytania i pisania. Poprawi to nastawienie do interakcji z rówieśnikami i uczenia się we współpracy, stanowiąc część kompleksowej edukacji cyfrowej, wspierającej rozwój osobisty, aktywne obywatelstwo i perspektywy zatrudnienia.

Uzasadnienie EduStorytelling wynika z tendencji do szybkiego rozwoju technologii ICT i instrumentów cyfrowych, co wywołuje ciągłe, otwarte przemysłenie ustalonych modeli interakcji społecznych, uczestnictwa, edukacji, biznesu i możliwości zatrudnienia. Posiadanie zestawu dobrych umiejętności czytania i pisania oraz umiejętności cyfrowych stało się czynnikiem decydującym o możliwościach zatrudnienia i skutecznego korzystania z praw obywatelskich.

W tym kontekście EduStorytelling stara się zbadać potencjał edukacyjny DST jako innowacyjnego instrumentu zwiększającego kompetencje cyfrowe obywateli UE, zgodnie z założeniami unijnych ram kompetencji cyfrowych dla obywateli. Projekt ma na celu rozwój transgranicznej i międzysektorowej synergii w celu stworzenia innowacyjnych modeli edukacji w zakresie opowiadania, dostosowanych do potrzeb dorosłych uczniów.

Ostatecznym celem EduStorytelling jest w istocie stworzenie szerszej społeczności praktyków Storytellingu korzystających z kursu MOOC i zasobów opracowanych w ramach projektu oraz wchodzących w interakcje ze swoimi rówieśnikami.

Oprócz tego, że DST jest skoncentrowanym na uczniu instrumentem edukacyjnym dostosowanym do potrzeb grup, które mają problemy z tradycyjnym uczeniem się (tj. migranci, nisko wykwalifikowani dorośli), zwiększa emocjonalne zainteresowanie i uwagę poznawczą poprzez inspirujący potencjał opowieści. DST jest również potężnym instrumentem nauczania, stymulującym uczniów do refleksji, samooceny i ujawniania swoich indywidualnych umiejętności i osiągnięć w nauce poprzez porywające narracje medialne (cyfrowe historie, zdjęcia, CV itp.).

EduStorytelling

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

COMPARATIVE
RESEARCH
NETWORK:

eduforma
...strumenti su misura per la persona

IntercVmbia

 PAR

Kim jesteśmy?

MV INTERNATIONAL, Włochy

MV International (MVI) to sieć 35 europejskich organizacji pozarządowych (po jednej na kraj i z członkami w każdym z 27 krajów UE), 7 organizacji stowarzyszonych z Afryki (Kamerun, Kenia, Senegal i Uganda), Ameryki Łacińskiej (Argentyna i Peru) i Azji (Indie), mająca na celu promowanie planowania partycypacyjnego między organizacjami pozarządowymi sprzyjającego wymianie wiedzy między profesjonalistami w dziedzinie europejskiego designu.

Utworzone w 2012 roku MVI jest dziś globalnym aktorem ściśle współpracującym ze swoimi 35 organizacjami członkowskimi, międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami sektora publicznego i prywatnego. Jego tysiące indywidualnych członków z 27 krajów europejskich reprezentuje zróżnicowaną grupę osób działających w ramach projektów europejskich, młodzieży, edukacji nieformalnej, przedsiębiorczości społecznej, sportu i działań kulturalnych. MVI ma coraz większe doświadczenie w tworzeniu nowych konsorcjów tematycznych, promowaniu nowych partnerstw, opracowywaniu i wdrażaniu projektów unijnych oraz organizowaniu wysokiej rangi europejskich kongresów, konferencji i przesłuchań. Aby zrealizować te cele, MVI koncentruje się na trzech kluczowych obszarach: działaniach projektowych, edukacji i kształtowaniu polityki/działaniach rzeczniczych.

Oprócz promowania wydarzeń i programów edukacyjnych, MVI bierze pełny udział w debacie publicznej na temat zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w interesujące go tematy i stara się wpływać na politykę w tych obszarach.

ENGO MVI jest niekomercyjnym "związkiem stowarzyszeń", który zamierza prowadzić działania związane z zaangażowaniem społecznym i budowaniem społeczności dla swoich członków i zainteresowanych stron (trzecich), zachęcając do uczestnictwa, wolności i godności swoich członków. MVI działa jako globalna platforma, otwarta na organizacje typu stake holding i osoby prywatne posiadające specjalną wiedzę w zakresie przedsiębiorczości społecznej, edukacji nieformalnej i zrównoważonego rozwoju. ENGO jest koordynowane poprzez swoje biura operacyjne z siedzibą w Sassari (Włochy).

COMPARATIVE RESEARCH NETWORK EV, Niemcy

Sieć Badań Porównawczych została założona w 2007 roku i od tego czasu działa w obszarze edukacji dorosłych i badań. Sieć CRN specjalizuje się w działaniach szkoleniowych w zakresie kompetencji międzykulturowych, uczenia się międzypokoleniowego, mobilności i migracji. Ponadto, CRN specjalizuje się w tworzeniu i przeprowadzaniu procesów ewaluacji i upowszechniania. CRN zdobył ostatnio w różnych projektach, zarówno jako koordynator jak i uczestnik, doświadczenie w projektowaniu gier w edukacji, opowiadaniu historii i raportowaniu społecznościowym, gdzie sieć prowadzi obecnie szkolenia dla kilku grup docelowych. Ze względu na to, że CRN jest zorganizowana jako sieć ponadnarodowa, ma zasięg międzynarodowy. Obecnie zatrudnia 4 stałych i około 10 niezależnych pracowników i posiada sieć ponad 120 członków, zlokalizowanych w prawie każdym kraju europejskim.

Jako organizacja pozarządowa, CRN ma charakter non-profit i wykonuje zasadniczą część swojej pracy na zasadzie wolontariatu. Głównymi grupami docelowymi CRN są oprócz trenerów grupy marginalizowane, takie jak osoby mieszkające w odległych obszarach wiejskich, seniorzy i bezrobotni. Ogólnie rzecz biorąc, CRN stara się łączyć nauki społeczne z działaniami

społeczeństwa obywatelskiego - z tego powodu CRN połączył się z różnymi sieciami lokalnymi, krajowymi i ponadnarodowymi. W swojej europejskiej pracy jako organizator szkoleń dla dorosłych CRN koordynował już 4 partnerstwa Erasmus Plus i uczestniczył w dwóch kolejnych. W ciągu trzech lat w naszych międzykulturowych szkoleniach wzięło udział ponad 200 facylitatorów (nauczycieli, trenerów) ze wszystkich krajów programu. W dziale badawczym CRN uczestniczył jako partner wpływu i facylitator w kilku projektach FP5-7 i Horizon 2020. CRN ma zasięg do ponad 30 uniwersytetów w całej Europie. Najnowszym osiągnięciem CRN jest rozpoczęcie redagowania i publikowania artykułów naukowych i edukacyjnych oraz książek. Wszystkie publikacje otrzymują ISBN, ale są dostępne na zasadzie open source i bezpłatnie.

FUNDACJA AUTOKREACJA, Polska

Fundacja Autokreacja stawia sobie za cel wspieranie aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie obywatelskim poprzez różnorodne inicjatywy z zakresu ekonomii społecznej. Przyczyniamy się do rozwoju cywilizacyjnego, kulturalnego i gospodarczego Polski. Chcemy zwracać uwagę na problemy różnych grup społecznych, które często są marginalizowane, dlatego skupiamy się na współpracy z osobami długotrwale bezrobotnymi, młodzieżą z regionów nieuprzywilejowanych, bezrobotnymi kobietami, osobami starszymi, imigrantami i uchodźcami. Wiele z naszych projektów zostało opracowanych w celu wspierania wielokulturowości i wymiany międzykulturowej poprzez zbliżenie różnych stylów życia, punktów widzenia i filozofii. Jesteśmy przekonani, że dzielenie się, doświadczanie i debata są najlepszymi sposobami na postęp, ponieważ pozwalają nam być otwartymi na nowe inicjatywy i z entuzjazmem przyjmować możliwości współpracy z organizacjami zajmującymi się różnymi dziedzinami w wielu krajach i kulturach na całym świecie. Założyliśmy Fundację Autokreacja, bo lubimy pracować z ludźmi. Dlatego w naszych projektach inwestujemy czas i energię w inicjatywy, które dają nam możliwość bezpośredniego kontaktu z ludźmi - organizujemy i prowadzimy warsztaty, szkolenia i wydarzenia kulturalne, których celem jest pomoc ludziom z różnych środowisk w rozwijaniu ich potencjału i wzajemnej komunikacji.

ASOCIACION JUVENIL INTERCAMBIA, Hiszpania

Intercambia jest stowarzyszeniem, które od 2001 roku uczestniczy w międzynarodowych i europejskich projektach i funduszach (dawny program "Młodość w działaniu" i "Uczenie się przez całe życie", inne programy europejskie i międzynarodowe oraz nowy program ERASMUS+). Główne działania Intercambii opierają się na uczeniu się międzykulturowym, poprzez wykorzystanie edukacji nieformalnej i działań w ramach programów młodzieżowych w celu zachęcenia młodzieży do uczestnictwa w kontekście międzynarodowym, tak aby znieść bariery pomiędzy krajami, zmniejszyć rasizm i promować tolerancję pomiędzy różnymi kulturami. Organizacja chce zachęcać do podejmowania inicjatyw przez młodych ludzi, wspierając ich poprzez dostarczanie informacji, narzędzi i szkoleń, aby pomóc im osiągnąć ich cele.

VISOKA POSLOVNA SKOLA PAR, Chorwacja

Business School PAR została założona w 2011 roku i wpisuje się w tradycję profesjonalnej edukacji skierowanej do osób dorosłych, zapoczątkowanej pięć lat wcześniej przez Business Academy Rijeka. Od momentu powstania, celem PAR jest rozwijanie najlepszych programów edukacyjnych i doradztwa biznesowego w oparciu o doświadczenie, realistyczną ocenę potrzeb gospodarczych, a także ciągłe poszukiwanie nowych innowacji i trendów zawodowych i naukowych. Od 2011 roku BS PAR prowadzi również akredytowany program studiów Business Management z myślą o kształceniu młodych, nowoczesnych i przedsiębiorczych studentów, który pojawił się jako odpowiedź na zapotrzebowanie przyszłych studentów, którzy chcą innego typu edukacji. Do tej pory Business School PAR - oprócz funkcjonowania jako instytucja

szkolnictwa wyższego - działa również jako lider w dziedzinie edukacji dorosłych w okręgu Primorje-Gorski Kotar w Chorwacji. Centrum Kształcenia Ustawicznego działa jako w pełni zintegrowany oddział kształcenia dorosłych w ramach instytucji, oferując unikalne doświadczenie dla dorosłych słuchaczy, którzy pragną przekwalifikować się lub podnieść swoje kompetencje i poprawić swoją przewagę konkurencyjną na rynku pracy.

Jako uczelnia nastawiona na kształcenie ustawiczne, PAR oferuje pełen zakres seminariów, kursów, szkoleń i warsztatów z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi oraz rozwoju osobistego i zawodowego. Nacisk w tych programach jest położony na pracę zespołową, komunikację, rozwój umiejętności prezentacji, zarządzanie, sprzedaż, marketing, finanse, księgowość, logistykę i projekty unijne. BS PAR poświęca się promowaniu wartości uczenia się przez całe życie, tworzeniu pozytywnego nastawienia do nauki i otwieraniu się na nowe możliwości uczenia się. Business School PAR zachęca i ceni edukację w każdym aspekcie życia i w każdej formie. PAR rozwija kapitał ludzki swoich pracowników i wykładowców, stale inwestując w ich rozwój zawodowy poprzez różnorodne działania edukacyjne, krajowe i międzynarodowe konferencje oraz coaching osobisty i biznesowy.

EDUFORMA SRL, Włochy

Eduforma jest instytucją VET założoną w 2003 roku. Powstała jako firma mająca na celu opracowanie, marketing, organizację i dostarczanie interwencji szkoleniowych, informacji i doradztwa zawodowego. Struktura ta zawsze sprzyjała monitorowaniu zasobów ludzkich w firmach, zaczynając od analizy pracowników, zamiast organizacji, i była jedną z pierwszych w Veneto, która wprowadziła logikę oceny umiejętności i systemy nagradzania. Eduforma oferuje usługi szkoleniowe i doradcze w zakresie zarządzania; specjalizuje się w rozwoju zasobów ludzkich, zwiększając umiejętności ludzi, aby stawić czoła problemom zawodowym dotyczącym ich specyficznych kompetencji w firmie, w której pracują. Koncentrując się na ciągłym doskonaleniu organizacji biznesowej, Eduforma pomaga kierownictwu w dokonywaniu wyborów strategicznych, od analizy potrzeb do planowania interwencji, od ich realizacji do analizy wyników. Eduforma realizuje swoją misję wspierając organizacje w zwiększaniu umiejętności podejmowania decyzji przez menedżerów, ich odpowiedzialności, zdolności do zarządzania sytuacjami kryzysowymi oraz rozwoju pracy zespołowej. Eduforma zajmuje się również produkcją, importem i marketingiem oprogramowania oraz rozwiązań teleinformatycznych. Spójnie ze swoimi wartościami, Eduforma przyjęła system zarządzania jakością zgodny z rozporządzeniem ISO 9001:2008. Eduforma oferuje MŚP i Przedsiębiorstwom Społecznym następujące usługi:

- DORADZTWO MENEDŻERSKIE
- COACHING OSOBISTY I KORPORACYJNY
- SZKOLENIA KORPORACYJNE

Czym jest ten przewodnik?

Przewodnik DigiStories ma być referencyjnym zasobem edukacyjnym w dziedzinie edukacji dorosłych, zawierającym wytyczne, porady i metodologie dla edukatorów dorosłych i zainteresowanych stron, aby wykorzystać Digital Storytelling jako instrument wspierający nabywanie umiejętności cyfrowych u dorosłych słuchaczy, a w szczególności u tych, którzy mają niekorzystne pochodzenie.

Bardziej szczegółowo, przewodnik DigiStories może być traktowany jako narzędzie uzupełniające program nauczania. Jest to podręcznik referencyjny dla edukatorów, dający zarys wyciągniętych wniosków, oczekiwanych rezultatów, wyników nauczania i przykładów kontekstu edukacyjnego, do którego można zastosować program nauczania.

Przewodnik DigiStories zawiera wyniki kompleksowych badań nad najlepszymi praktykami edukacji Digital Storytelling oraz wyniki pilotażu Curriculum EduStorytelling w rzeczywistych warunkach szkoleniowych.

Aby skutecznie zaangażować dorosłych słuchaczy, radzimy połączyć wskazówki zawarte w Przewodniku z uzupełniającą lekturą Curriculum EduStorytelling, ponieważ pomoże to włączyć cyfrowy storytelling do Twoich kursów z prawdziwą wartością.

Metodologia

Podejście ogólne: Edukacja nieformalna

Termin edukacja nieformalna (NFE) odnosi się do wszelkich działań edukacyjnych, które odbywają się poza formalnym systemem edukacji. NFE jest integralną częścią koncepcji uczenia się przez całe życie, która zapewnia, że młodzież i dorośli nabywają i utrzymują umiejętności, zdolności i dyspozycje potrzebne do przystosowania się do ciągle zmieniającego się środowiska. Ogólnie rzecz biorąc, najbardziej spójna część edukacji nieformalnej jest realizowana przez organizacje pozarządowe zaangażowane w pracę ze społecznością lokalną i młodzieżą.

Również procesy edukacyjne promowane przez NFE wspierają rozwój elastycznych programów i metodologii, zdolnych do dostosowania się do potrzeb i zainteresowań uczestników, dla których czas nie jest czynnikiem z góry ustalonym, lecz zależy od ich tempa pracy. Oznacza to, że uczenie się w ramach NF obejmuje różne ustrukturyzowane sytuacje edukacyjne, które nie mają poziomu programu nauczania, sylabusu, akredytacji i certyfikacji związanego z "uczeniem się formalnym", ale mają większą strukturę niż ta związana z "uczeniem się nieformalnym", które zazwyczaj odbywa się w sposób naturalny i spontaniczny w ramach innych działań.

Główna metoda: Digital Storytelling

Cyfrowe opowiadanie historii opisuje prosty, kreatywny proces, w którym osoby z niewielkim lub żadnym doświadczeniem w pracy z komputerem zdobywają umiejętności potrzebne do opowiedzenia osobistej historii w formie dwuminutowego filmu przy użyciu głównie nieruchomych obrazów. Pod względem metodologicznym cyfrowe opowiadanie historii może być wykorzystywane jako środek wyrazu kreatywności, metoda badań nad lokalnymi problemami zdrowotnymi lub środek zachowania tożsamości społeczności i forma historii mówionej.

Podobnie jak w przypadku tradycyjnego storytellingu, większość cyfrowych opowieści skupia się na konkretnym temacie i zawiera określony punkt widzenia. Jednakże, jak sama nazwa wskazuje, cyfrowe opowieści zazwyczaj zawierają media takie jak tekst, obrazy, wideo, audio, elementy mediów społecznościowych i elementy interaktywne (np. mapy cyfrowe). Również

tematy wykorzystywane w Digital Storytelling mogą być naprawdę różne, począwszy od osobistych opowieści, poprzez relacjonowanie wydarzeń historycznych, aż po poznawanie życia we własnej społeczności.

Zastosowania cyfrowego opowiadania jako metodologii edukacyjnej sięgają od sposobu wyrażania kreatywności, do metody badawczej dotyczącej lokalnych problemów zdrowotnych lub sposobu zachowania tożsamości społeczności i formy historii mówionej. To sprawia, że jest to narzędzie bardzo elastyczne i dające się dostosować do różnych sytuacji i grup docelowych.

Siłą metodologii Digital storytelling jest umożliwienie uczestnikom: opowiedzenia własnej historii wraz z nauką umiejętności korzystania z mediów cyfrowych, budowania pewności siebie i poczucia własnej wartości, pomagania uczestnikom w procesie usamodzielniania się, ponieważ metoda ta oddaje historię pod kontrolę opowiadającego, pomagając mu w podnoszeniu świadomości w bezpiecznym środowisku.

Wywiady oparte na empatii

Przeprowadzając wywiady oparte na empatii, staraliśmy się skupić na kluczowych punktach metodologii Storytelling. W tym celu przeprowadziliśmy wywiady z różnymi edukatorami i trenerami, którzy używali tego narzędzia w pracy z grupami defaworyzowanymi i staraliśmy się wyciągnąć wnioski z sesji wywiadów.

Wszyscy rozmówcy podkreślali zdolność Storytellingu do adaptacji do różnych grup docelowych oraz niezwykłą elastyczność tego narzędzia w tym sensie. Argumentowali, że metodologia ta może być stosowana w różnych kontekstach i z grupami docelowymi, które pochodzą z różnych środowisk. Jednakże, rozmówcy podkreślali, że aby efektywnie wykorzystać Storytelling, konieczna jest solidna wiedza zarówno o metodologii, aby móc ją zastosować, jak i dobre zrozumienie grupy docelowej, aby dostosować doświadczenie do potrzeb kontekstu.

Umiejętności, które zdaniem edukatorów są niezbędne do prowadzenia tego typu działań, oprócz wcześniejszej znajomości grupy docelowej i stosowanej metodologii, to umiejętność słuchania, dobre zdolności komunikacyjne wraz z dużą dawką zarówno empatii, jak i cierpliwości.

Edukatorzy, zapytani o to, jak zwiększyć skuteczność metodologii Storytelling, wspomnieli o potędze mediów i technologii w ogóle. Storytelling, rzeczywiście, jest uważany za narzędzie, które jest dobrze dopasowane do jego realizacji, ponieważ poprzez wykorzystanie/tworzenie filmów, obrazów, audio, itp. nie tylko wzmacnia skuteczność Storytellingu, ale także zaangażowanie grup docelowych.

Dobre praktyki

MV International

TYTUŁ dobrej praktyki:

Uchodźcy to zwykli ludzie w niezwykłych okolicznościach (Warsztaty projektu IntegrArt)

Organizacja	L'Officina della Memoria
KONTAKT	0742/356378, officinadellamemoria@tin.it

I. Cel praktyki opartej na storytellingu

1. Jaki jest cel praktyki?

Projekt IntegrArt stara się rzucić wyzwanie temu dyskursowi medialnemu, poprzez wzmocnienie reprezentacji grup marginalnych, takich jak osoby ubiegające się o azyl i uchodźcy. IntegrArt zaprasza obywateli do bardziej krytycznego myślenia o integracji uchodźców. Projekty artystyczne mogą zwrócić uwagę opinii publicznej na potrzebę ponownego przemyślenia i oceny obecnego podejścia do osób ubiegających się o status uchodźcy i uchodźców, a także zachęcić do przyjęcia bardziej wrażliwych kulturowo, empatycznych i pozbawionych uprzedzeń postaw.

2. Kto jest grupą docelową?

Uchodźcy i osoby ubiegające się o azyl oraz ogół społeczeństwa

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

Poznanie cyfrowego storytellingu, wzmocnienie integracji osób ubiegających się o status uchodźcy i uchodźców

4. W jakim sektorze stosowana jest ta praktyka?

Aktywizm społeczny

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Bycie bardziej otwartym i bardziej krytyczne myślenie o integracji uchodźców

6. W jaki sposób zmarginalizowane osoby uczące się są zachęcane do uczestnictwa?

Ludzie będą dzielić się swoimi odczuciami i przemyśleniami dotyczącymi ich statusu, społeczeństwa, w którym żyją i tego, co ich sprowadziło do nowego społeczeństwa.

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki opartej na storytellingu

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Warsztaty cyfrowego storytellingu odbywały się raz w tygodniu, przez okres jednego miesiąca, w ramach kursu języka włoskiego dla studentów zagranicznych. Celem było wykorzystanie metody cyfrowego opowiadania, aby zachęcić uczestników do ćwiczenia języka włoskiego poprzez pisanie własnych historii, opowiadanie ich i słuchanie historii innych. Z grupy piętnastu osób obecnych na pierwszym spotkaniu wprowadzającym powstało dziewięć historii migrantów z Afganistanu, Mali, Pakistanu, Bangladeszu, Turcji i Somalii. Ponieważ uczestnicy mieli trudności z językiem włoskim, zdecydowaliśmy się poświęcić więcej czasu na krąg opowieści, ćwiczenie pisania i nagrywanie głosu. Powtarzanie historii, dzielonych w grupie, stworzyło wspierające środowisko, w którym wszystkie wypowiedzane słowa miały znaczenie. Narzędzia językowe i dyskursywne powoli zmieniały mniej lub bardziej zagmatwaną pamięć i wyobraźnię w obiekt istniejący poza podmiotem w przestrzeni dzielonej z innymi (Jedlowsky 2009).

2. Jakie zasoby i zaplecze są potrzebne do powielania praktyki?

Urządzenie do nagrywania głosu, może być kamera do nagrywania uczestników, tablet lub pc.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zapewnić wykonywanie praktyki w sposób etyczny?

Uczestnicy powinni uważnie słuchać swoich opowieści, nie przerywając sobie nawzajem. W ten sposób wszyscy uczestnicy będą mogli pokonać barierę morską, z której zostali wyciągnięci i postrzegać siebie nie w wiecznej teraźniejszości, bez domu, bez horyzontu, ale zobiektywizować dla siebie horyzont swoich przyszłych oczekiwań.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne efekty praktyki?

Uczestnicy rozwinęli umiejętności, a opowiadając swoją historię uzupełnili przydatność warsztatów.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Uczestnicy mogli przełamać barierę językową, rozwijali również umiejętności redakcyjne, redagując własne opowiadania z wykorzystaniem tabletu. Rozwijali swoje umiejętności komunikacyjne

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Osoby, które wzięły udział w warsztatach, zauważyły, że były w stanie przekazać swoje historie i poczuły się zintegrowane z zespołem.

4. W jaki sposób zapewnić uczącym się z grup marginalizowanych możliwość korzystania z metody po zakończeniu kursu?

Historie powstałe podczas warsztatów zostały umieszczone na stronie internetowej projektu, a następnie odbyła się wystawa z historiami i zdjęciami osób. Wystawa nosiła nazwę "Migranti per forza".

IV. Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść do innych programów nauczania?

Można ją łatwo przenieść na inne programy nauczania, narzędzia metody, cel i rezultaty

2. Jak można przenieść praktykę do innych środowisk?

W zależności od tematu uczestnicy mogą wykorzystać umiejętności cyfrowego opowiadania historii.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Uczestnicy spisywali swoje historie, a następnie za pomocą tabletu nagrywali i edytowali opowieści, później dzielili się tymi materiałami. Jedna z uczestniczek Kia podzieliła się swoją historią. "Moją największą miłością jest muzyka. Mam na imię Kia, mam dwadzieścia lat. Jestem Afgańczykiem. Mieszkałam we Włoszech przez sześć miesięcy. Kiedy miałam siedemnaście lat, zaczęła się moja pasja do rapu i do dziś jest to mój ulubiony gatunek. Pierwszy raz zaśpiewałam przed publicznością w Iranie trzy lata temu. Gdy tylko wyszłam na scenę, poczułam się bardzo podekscytowana i szczęśliwa. Teraz słucham dużo włoskiego rapu. Uważam, że jest to bardzo przydatne do nauki języka, również. Uwielbiam też rap obcokrajowców. Mam nadzieję, że moja pasja będzie trwała w przyszłości. Chciałbym się osiedlić we Włoszech, znaleźć pracę, chodzić na siłownię, znaleźć imprezy rapowe, na których będę mógł śpiewać"

TYTUŁ dobrej praktyki:	Zaangażowanie społeczności uczestniczących w dziedzictwo kulturowe: Wykorzystanie Digital Storytellingu na Sycylii
Organizacja:	
KONTAKT:	Elisa Bonacini

I. Cel praktyki opartej na storytellingu
<p>1. Jaki jest cel praktyki?</p> <p>Celem projektu była próba wypełnienia udokumentowanej luki w sycylijskiej cyfrowej komunikacji kulturowej (Bonacini,2012): wiele sycylijskich muzeów nie posiada nawet strony internetowej, a do momentu rozpoczęcia projektu prawie żadne z nich nie opublikowało w sieci swoich zbiorów. Co więcej, na Sycylii nie istniały do tej pory żadne strategie komunikacji kulturowej</p>
<p>2. Kto jest grupą docelową?</p> <p>Studenci i nauczyciele zostali przeszkoleni w zakresie umiejętności tworzenia przewodników audio poprzez opowiadanie historii, a także zaangażowano większą liczbę lokalnych społeczności zajmujących się dziedzictwem kulturowym, aby stworzyć sieć opowiadaczy na skalę regionalną: Regionalny Departament Turystyki wraz z lokalnymi biurami turystycznymi, wiele gmin, muzeów, instytucji, sieci muzeów, stowarzyszeń, operatorów kulturalnych i turystycznych, szkół oraz uniwersytetów w Katanii i Palermo, realizujących projekty edukacyjne, takie jak warsztaty zawodowe lub wykłady i prace dyplomowe.</p>
<p>3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?</p> <p>Rozwijanie nowych form uczestnictwa w kulturze, inkluzywności i spójności społecznej, ustanawianie dobrych praktyk współtworzenia cyfrowych treści kulturowych, poprzez szereg działań: poprzez promowanie nowych relacji między ludźmi a ich dziedzictwem; poprzez wzmacnianie synergii między lokalnymi społecznościami zajmującymi się dziedzictwem; poprzez przekształcanie ich w społeczności partycypacyjne.</p>
<p>4. W jakim sektorze stosowana jest praktyka?</p> <p>Edukacja i dziedzictwo kulturowe</p>
<p>5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?</p>

Ci, którzy uczestniczyli w projekcie, zostali zaangażowani w swoje własne historie, swoimi własnymi głosami, stając się w ten sposób cyfrowymi świadkami własnego dziedzictwa, pomagając uczynić je znanym i przyjemnym. Zmotywowani do lepszego wykorzystania swojego dziedzictwa, przyczyniają się tym samym do wzmocnienia lokalnej tożsamości i poczucia przynależności do swojego terytorium. Projekt przekształcił się w proces partycypacyjny: około 3000 osób stało się "cyfrowymi Ciceronami" własnego dziedzictwa, od uczniów szkół podstawowych po samych kuratorów muzealnych. Na koniec każda instytucja zajmująca się dziedzictwem kulturowym certyfikowała wszystkie wyprodukowane treści, a osoby współtworzące audioprzewodniki zostały zawsze uhonorowane.

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Metody partycypacyjne i techniki opowiadania zostały wykorzystane w angażowaniu społeczności dziedzictwa kulturowego do promowania lokalnego dziedzictwa i kolekcji (archeologicznych i historyczno-artystycznych, etnoantropologicznych, współczesnych dzieł sztuki, rezerwatów naturalistycznych, tradycyjnych obrzędów religijnych i potraw, itp.) Przyjęto tryb narracyjny, wybierając opisowy, prosty i atrakcyjny styl, poprzez wydobywanie uniwersum opowieści, jakie dziedzictwo kulturowe kryje za naukowym przekazem.

2. Jakie zasoby i zaplecze są potrzebne do powielania praktyki?

Powielanie jej w takiej formie może być trudne, ponieważ była skierowana do konkretnego regionu i tematu, ale zastosowane metody mogą być pomocne w każdym innym temacie.

III. Wyniki i wpływ praktyki

1. Jakie są główne efekty praktyki?

Efektom praktyki było stworzenie 180 dodatkowych audioprzewodników po atrakcjach turystycznych Sycylii.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Spośród studentów, 4 wzięło udział w projekcie w ramach projektów stażowych lub prac dyplomowych (1 studia magisterskie; 1 studia licencjackie; 1 studia doktoranckie); pozostali byli zaangażowani w projekty szkolne (16 ze szkoły podstawowej: 9,8%; 96 ze szkoły średniej: 58,9%), uniwersyteckie (22 z warsztatów: 13,5%; 13 z projektu upowszechniania) i podyplomowe (12 magistrantów: 7,4%). Studenci opracowali materiał naukowy dostarczony przez instytucje (72,4%) i przeprowadzili kwerendę bibliograficzną (57,1%); prawie wszyscy opowiadali w pierwszej osobie (77,3%), a mniejsza liczba przygotowała zdjęcia (31,9%) lub filmy (9,2%).

3. Jaki wpływ miała praktyka na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Niemal jednogłośnie odpowiedzieli, że izi.TRAVEL przyczyniła się do zwiększenia widoczności ich dziedzictwa (98,8%); że bardzo dobrze oceniają (65% bardzo dobrze; 30,1% dobrze) doświadczenie tworzenia i umieszczania na platformie treści kulturowych (57,4% bardzo dobrze; 38,3% dobrze); że uważają izi.TRAVEL za narzędzie głęboko przydatne w promocji dziedzictwa kulturowego. Większość z nich (84,7%) nie znała wcześniej izi.TRAVEL, ale niemal jednogłośnie chcą zaproponować platformę swoim znajomym i uważają się za zadowolonych (69,9% bardzo zadowolonych; 23,3% zadowolonych). Uczniowie pozytywnie ocenili swój udział w tym współtworzonym i partycypacyjnym projekcie, dzięki temu, że dowiedzieli się więcej o swoim dziedzictwie (69,9%) i opowiedzieli w pierwszej osobie o swoim dziedzictwie (59,5%), ciesząc się, że jest ono wreszcie dostępne cyfrowo (62%).

4. W jaki sposób zapewniasz uczącym się z grup marginalizowanych możliwość korzystania z metody po zakończeniu kursu?

Każdy będzie mógł cieszyć się wynikami tego procesu, a metoda jest gotowa do zastosowania przez każdego.

IV. Kluczowe wnioski z praktyki opowiadania historii

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść na inne programy nauczania?

Metody i wyniki

2. How can the practice be transferred to other settings?

By changing the topic, it can be transferred to other curriculum and settings

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Jednym z najbardziej udanych projektów studenckich była współpraca z Instytutem "Lombardo Radice-Pappalardo" w Castelvetro (Trapani). Około 900 uczniów (z 66 klas) wyprodukowało trzy przewodniki audio dla Parku Archeologicznego w Selinunte i CusaQuarries, nadzorowane przez 50 nauczycieli.

Uczniowie z klas szkoły podstawowej wyprodukowali Temples and Metopes-Children's Guide, opublikowany również w języku angielskim. Wszystkie klasy szkół średnich pracowały nad dwoma nagraniami.

COMPARATIVE RESEARCH NETWORK EV

TYTUŁ dobrej praktyki:

Loesje Campaign

Organizacja:	Loesje Foundation
KONTAKT:	https://www.loesje.org/

I. Cel praktyki opartej na storytellingu

1. Jaki jest cel praktyki?

Tworzenie kampanii społecznych, które opierają się na współtworzeniu zabawnych, konsumowalnych komunikatów wokół konkretnego tematu. Hasła Loesje mogą być udostępniane zarówno w formie plakatu offline, jak i w kampaniach online.

2. Kto jest grupą docelową?

Każda grupa docelowa, która chce znaleźć swoje własne przesłania/narracje

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

Wydarzenie może być przeprowadzone offline lub online. Umiejętności cyfrowe nie są potrzebne. Kampania jest na poziomie początkującym, bez żadnej wcześniejszej wiedzy.

4. W jakim sektorze stosowana jest ta praktyka?

Jest wykorzystywana w aktywizmie, kampaniach społecznych, ale także w edukacji.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Krytyczne myślenie, budowanie przekazu, świadomość społeczna

6. Jak zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?

Mogą tworzyć hasła i plakaty, które wyrażają ich opinie, żądania lub doświadczenia - to pomaga im wzmocnić pozycję i uczestniczyć ze swoimi potrzebami i historiami w ogólnym dyskursie.

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody (patrz II 2), narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki opowiadania historii w formie cyfrowej i niecyfrowej?

Pierwszą fazą jest burza mózgów, która może być przeprowadzona zarówno w formie cyfrowej, jak i offline. Proces tworzenia psotników wymaga komputera i musi być przeprowadzony cyfrowo, jednak faza dzielenia się może być przeprowadzona ponownie w trybie offline lub online, w zależności od uczestników i celu warsztatów.

2. Jakie zasoby i urządzenia są potrzebne do powielania praktyki?

Przestrzeń do burzy mózgów i strukturyzacji myśli (można to zrobić zarówno przy pomocy papieru i karteczek samoprzylepnych, jak i przy pomocy padleta, tablicy online. Tablice muszą być tworzone i drukowane w wersji offline przy użyciu komputerów, podczas gdy online mogą być po prostu bezpośrednio udostępniane - nadal ludzie muszą wiedzieć, jak zamienić dokumenty word/pdf na jpg/pngs.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zagwarantować, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Dyskusja nad hasłami powinna odbyć się w grupie i grupa powinna jednogłośnie zdecydować, które z nich chciałaby wykorzystać w kampanii. Ogólnie rzecz biorąc, należy przestrzegać wytycznych Loesje International, zapewniając, że nie będzie się promować mowy nienawiści, rasizmu czy seksizmu.

Wyniki i wpływ praktyki

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Krótkoterminowe: uczestnicy pracują i definiują tematy, które mają na nich wpływ i z którymi, jak sądzą, muszą pracować. W ten sposób aktualne tematy mogą zostać omówione, być może rozwiązane, ale na pewno poruszone.

Długoterminowe: Uczestnicy stają się bardziej pewni siebie w mówieniu o problemach w ich życiu, angażują się w aktywizm i formułują żądania. W ten sposób zyskują uprawnienia i są zachęceni do udziału w ogólnej dyskusji społecznej.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Prowadzenie kampanii, umiejętności komunikacyjne, krytyczne myślenie, rozumienie narracji, umiejętności medialne, upodmiotowienie, świadomość siebie

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Loesje chce wejść w interakcję z ludźmi, aby każdy mógł zobaczyć i zainspirować się jej plakatami bez konieczności płacenia za wstęp lub kupowania konkretnego magazynu. Grupy Loesje wykorzystują w praktyce swoją wolność słowa, pisząc i rozpowszechniając swoje teksty na plakatach. Wolność opinii i słowa to podstawowe prawa człowieka, zawarte w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. W ostatnich latach Loesje przeprowadziło wiele udanych projektów międzynarodowych dotyczących Praw Człowieka, więcej informacji w sekcji Projekty. W niektórych krajach, w których Loesje jest obecne, wolność słowa jest częścią konstytucji i jest powszechnie praktykowana. Nawet w krajach, gdzie wolność słowa jest oczywista, obowiązują lokalne przepisy dotyczące tego, jak i gdzie można się wypowiadać: na przykład, gdzie wolno rozklejać plakaty. Każdy, kto rozpowszechnia plakaty Loesje, jest odpowiedzialny za swoje działania; Loesje nie udziela żadnych zleceń na rozklejanie plakatów. Prawne pozwolenie na mówienie tego, co się myśli, nie jest tożsame z możliwością bycia usłyszanym. Wszędzie, gdzie Loesje jest obecna, stara się inspirować innych praktycznymi przykładami wolności opinii i wypowiedzi. Plakaty Loesje są łatwo dostępne w Internecie i czarno-białe, więc każdy może je sobie wydrukować. W wielu miejscach stara się również stanąć w obronie przestrzeni publicznej jako miejsca dla obywateli, a nie przestrzeni, w której tylko siły komercyjne mogą rozpowszechniać swoje wiadomości.

Źródło://loesje.de

4. W jaki sposób zapewniasz, że osoby uczące się z grup marginalizowanych mogą korzystać z metody po zakończeniu kursu?

Ponieważ metoda jest nauczana bezpośrednio, a wszystkie jej punkty można łatwo powtórzyć, moderator musi jedynie upewnić się, że uczestnicy mają dostęp do szablonów i ewentualnie

sprawdzać je podczas tworzenia kolejnych kampanii. Z odpowiednimi uczestnikami metoda jest samowystarczalna.

5. W jaki sposób mierzono wpływ wyników?

Rezultaty to plakaty, które są udostępniane online lub w całym mieście. Sukces plakatów online może być mierzony liczbą interakcji, podczas gdy plakaty offline mogą być mierzone liczbą rozdanych plakatów lub osób angażujących się w rozmowy na temat kampanii.

Ogólnym wskaźnikiem jest również liczba plakatów/loganów stworzonych podczas warsztatów.

IV. Kluczowe wnioski z praktyki opowiadania historii

1. Jakie elementy praktyki opowiadania historii można przenieść do innych programów nauczania?

Metoda Losje jest doskonałym narzędziem do podnoszenia świadomości na temat danej historii lub tematu, po zakończeniu procesu. Dlatego też metoda ta może być stosowana w wielu środowiskach jako narzędzie mobilizacji historii i narracji grupy i dzielenia się nimi z opinią publiczną. Metoda ta jest wykorzystywana do angażowania się w większy dyskurs.

2. Jak można przenieść praktykę do innych środowisk?

Sama metoda nie musi być dostosowana, jedynie tematy mogą się różnić i będą możliwe do zaadaptowania w każdym innym miejscu.

Ponieważ wymagana jest niewielka ilość umiejętności cyfrowych, metoda może być również przeniesiona na inne poziomy doświadczenia. Ponieważ jednak język jest w centrum zainteresowania, w środowiskach wielojęzycznych należy ustalić, jak radzić sobie z problemami językowymi. W tym przypadku można użyć języka pośredniego lub pozwolić każdemu pracować w języku, w którym czuje się najlepiej, co jednak może skutkować sloganami, które nie są łatwo zrozumiałe w szerszym społeczeństwie.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Metodę zastosowaliśmy z aktywistami z Ukrainy, pochodzącymi ze wszystkich regionów kraju. Poprosiliśmy ich o stworzenie haseł do kampanii na temat tworzenia dialogu o wojnie w kraju. Uczestnicy stworzyli plakaty i rozwiesili je w całym mieście Dniepr, angażując wielu mieszkańców do dyskusji z nimi, ale także o plakatach, które rozpoczęły szerszą rozmowę na temat wojny i pokoju, odbierając gorycz rzeczywistego konfliktu.

W działania zaangażowało się więcej osób i rozpoczęła się szersza lokalna dyskusja na temat zbiorowego doświadczenia, które zazwyczaj jest dość upolitycznione (np. ludzie są nazywani niepatriotycznymi lub wspierającymi wroga, jeśli w innych kontekstach mówią o pokoju).

TYTUŁ dobrej praktyki:	Wywiady oparte na empatii
Organizacja:	Comparative Research Network e.V.
KONTAKT	www.crononline.de

I. Cel praktyki opartej na storytellingu

1. Jaki jest cel praktyki?

Wywiady oparte na empatii służą do motywowania ludzi do opowiadania swoich historii w sposób półstrukturalny. Mają one na celu z jednej strony skupienie się na temacie osoby przeprowadzającej wywiad, a z drugiej strony na popędach i swobodnych wypowiedziach opowiadającego.

2. Kto jest grupą docelową?

Wywiady oparte na empatii są częścią procesu design thinking. Z wywiadów może skorzystać każdy, kto jest zainteresowany otwartą eksploracją tematu/zagadnienia.

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

Wywiad oparty na empatii wymaga pewnej dozy analitycznego myślenia u osób go przeprowadzających. Opowiadający może być z dowolnej grupy uczącej się. Ponieważ wywiady są zwykle nagrywane, potrzebne są pewne umiejętności cyfrowe i edycyjne - ale raczej na poziomie początkującym.

4. W jakim sektorze stosowana jest praktyka?

Metoda jest częścią procesu krytycznego myślenia projektowego. Stosowana jest przez przedsiębiorców i naukowców, ale także w każdej innej formie aktywizmu, która jest zainteresowana otwartą dyskusją na dany temat.

Może być stosowana jako część procesu oceny potrzeb w zarządzaniu projektami.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Uczniowie otrzymują technikę, która pozwala im na zbadanie tematu lub ponaglenia i zebranie opinii i perspektyw od swojej społeczności. Np. pytanie, co sprawia, że jesteś szczęśliwy? Może zaowocować ogromną różnorodnością odpowiedzi, które lepiej oddają rzeczywistość niż ustrukturyzowany wywiad.

6. W jaki sposób marginalizowane osoby uczące się są zachęcane do uczestnictwa?

Zachęca się ich poprzez zapewnienie im platformy dla ich perspektywy, a jednocześnie bycie częścią szerszego dyskursu społeczności.

III. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Wywiady oparte na empatii są zazwyczaj nagrywane jako audio lub wideo. Dodatkowo powinny być przeprowadzane w trzyosobowej grupie - jedna osoba zadająca pytanie, jedna odpowiadająca na nie i trzecia, która obserwuje sytuację.

Karteczki typu Post-its lub tablica cyfrowa pomogą ustrukturyzować odpowiedzi.

2. Jakie zasoby i urządzenia są potrzebne do powielania praktyki?

Kamera lub telefon komórkowy do nagrywania, karteczki samoprzylepne, długopis

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zagwarantować, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Ankieter otrzymuje instrukcję na temat etycznego przeprowadzania wywiadów i postępowania z zarejestrowanymi danymi.

Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Krótkoterminowe: uczniowie poznają swoich rówieśników i opinie ze swojej społeczności, co może kontrastować z ich wcześniejszymi założeniami.

Długoterminowe: Wywiady empatii pomagają rozwijać umiejętności analityczne, komunikacyjne i krytycznego myślenia. Dodatkowo, uczestnicy zwiększają swoje umiejętności cyfrowe. Społeczność korzysta z szerszej dyskusji i lepszego zrozumienia tego, co jest potrzebne do tworzenia zmian.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie praktyki?

Uczestnicy uczą się, jak przeprowadzać wywiady i pozwalać innym kierować tym procesem. Uczą się słuchać i analizować wypowiedzane słowa. Uczą się, jak edytować nagrania i rozumieć główne narracje oraz jak krytycznie klasyfikować wyniki badań.

3. Jaki wpływ miała praktyka storytellingowa na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Wywiady oparte na empatii pozwalają zrozumieć emocje, motywacje i wybory, jakich dokonuje użytkownik. Te z kolei pozwalają poznać ich potrzeby i zaprojektować tak, by je zaspokoić. W ten sposób wywiady empatyczne pomagają przeformułować projekt, usługę publiczną lub nawet narrację w ogóle.

4. W jaki sposób zapewniasz uczącym się z grup marginalizowanych możliwość korzystania z metody po zakończeniu kursu?

Umiejętności są nauczane w sposób praktyczny i są łatwo powtarzalne - dzięki temu mogą być łatwo powielane przez uczących się.

5. Jak zmierzono wpływ rezultatów?

Wyniki mogą być mierzone poprzez porównanie narracji/projektów/perspektyw uczących się przed i po wywiadach empatii. W ten sposób można wykryć zmiany, adaptacje lub ponowne wyobrażenie procesu.

Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki opowiadania można przenieść do innych programów nauczania?

Wywiady oparte na empatii można umieścić na początku każdego procesu, by zebrać i zrozumieć potrzeby, spostrzeżenia i pomysły społeczności. Powtarzanie ich kilka razy w trakcie procesu pomoże prześledzić zmiany.

2. W jaki sposób praktyka może być przeniesiona do innych środowisk?

Ponieważ metoda jest przeznaczona do zbierania pomysłów i perspektyw, można ją zastosować w każdym rodzaju ustawienia grupowego, które jest otwarte na wywiady i otwarte na opowiadanie historii.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Odmianę tej metody wykorzystaliśmy w projekcie Voicities, który skupiał się na zmarginalizowanych, zróżnicowanych dzielnicach. Uczestnicy z dzielnicy Berlina -Wedding opowiedzieli nam nie tylko o tym, jak postrzegają swoje życie, ale pomogli stworzyć i zatwierdzić rekomendacje dotyczące polityki. W ten sposób uczestniczyli we współtworzeniu rekomendacji dotyczących tego, jak organizować życie w zróżnicowanych dzielnicach - co zostało przekazane decydentom na poziomie lokalnym, krajowym i europejskim.

W ten sposób potrzeby mieszkańców zostały uwzględnione w procesie podejmowania decyzji politycznych.

EDUFORMA SRL

TYTUŁ dobrej praktyki:	Metodologia sketchnote
Organizacja	Eduforma srl
KONTAKT	Silvia & Dario

I. Cel praktyki storytellingowej

1. Jaki jest cel praktyki?

Sketchnotes służą zapamiętaniu, syntezie, a także ułatwieniu zrozumienia.

2. Kto jest grupą docelową?

Grupy docelowe mogą być różne, np. mogą to być osoby bezrobotne, które chcą rozwijać swoje umiejętności lub osoby zatrudnione.

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

Umiejętności cyfrowe i wizualne, aby lepiej zapamiętać niektóre pojęcia

4. W jakim sektorze jest stosowana praktyka?

Najczęściej stosowane w działaniach komunikacyjnych, ale mogą być adaptowane w wielu sektorach.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Przedstawianie modeli i koncepcji za pomocą obrazów pomaga ludziom w doskonaleniu ich umiejętności.

6. W jaki sposób zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?

Uczą się jak robić notatki i przerabiać treści za pomocą sketchnote. Mogą nauczyć się jak łączyć tekst i obrazy, aby zwiększyć jasność, zrozumienie i zapamiętanie.

II. Metody

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki opowiadania historii cyfrowej i niecyfrowej?

Użyte narzędzia to notatki wizualne poprzez połączenie tekstu, projektów, czcionek, kształtów i elementów wizualnych, takich jak strzałki, pudełka i linie.

2. Jakie zasoby i zaplecze są potrzebne do powielania praktyki?

Potrzebne są laptopy i przede wszystkim...dużo kreatywności!

3. W jaki sposób zapewniasz bezpieczną atmosferę i zabezpieczasz, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Lekcje prowadzone są przez profesjonalistów, więc zawsze panuje bezpieczna i etyczna atmosfera.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

[rezultat = krótkoterminowy np. student rozwinął transferowalne umiejętności i kompetencje; zestaw umiejętności / wpływ = długoterminowy np. więcej aktywizmu, więcej ścieżek rowerowych zostało zbudowanych].

Rezultaty dla grupy docelowej to:

- poprawić swoje notatki, uczynić je bardziej efektywnymi, przyjemnymi do czytania i szybkimi do zapamiętania
- nauczyć się techniki, która pozwala na reorganizację pomysłów i wyjaśnienie - przedstawić projekty w sposób jasny

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

[umiejętności = możesz zrobić zdjęcie, nagrać film, komunikować się z innymi w pracy zespołowej // Kompetencje: kompetencje cyfrowe, umiejętność korzystania z mediów, jak stworzyć historię]

Ludzie mogą używać tekstu i obrazów na flipcharcie, więc poprawiają wiele umiejętności, takich jak komunikacja i kompetencje cyfrowe i mówienie

3. Jaki wpływ miała ta praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

[Wpływ = zmiana polityki większa społeczność, poczucie, że coś się zrobiło, inna perspektywa wpływu].

Wpływ, jaki wywiera sketchnote, polega na tym, że jest to narzędzie, które można wykorzystać do wyjaśnienia ludziom, a zwłaszcza nowym pokoleniom, wpływu, jaki technologie wnoszą do świata pracy, jakie będą skutki dla zatrudnienia i jakie są możliwe scenariusze. Sketchnote służy również do poprawy efektywności prezentacji.

4. Jak zapewniasz, że uczniowie z grup marginalizowanych mogą korzystać z metody po zakończeniu kursu?

Tworzenie sketchnotes zmusza do skupienia się na treści i doborze słów, więc również grupy marginalizowane mogą wykorzystać je do rozwijania wielu umiejętności (na przykład do stworzenia wizualnego CV, aby być bardziej atrakcyjnym na rynku pracy)

5. Jak mierzono wpływ rezultatów?

Obserwacje informacji zwrotnych z odbytych warsztatów i z przeprowadzonych lekcji.

IV. Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść do innych programów nauczania?

Podniesione umiejętności uczestników mogą być przeniesione w wielu scenariuszach (prywatnym, na rynku pracy, na studiach, ...)

2. Jak praktyka może być przeniesiona do innych środowisk?

To zależy od grupy docelowej kursu: czy są to osoby bezrobotne czy zatrudnione. Mogą oni wykorzystać umiejętności nabyte na kursie do stosowania metodologii sketchnote, w zależności od potrzeb lub chęci.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Ponieważ pracujemy z osobami bezrobotnymi (również), zorganizowaliśmy warsztaty dla tych osób

TYTUŁ dobrej praktyki:	METODOLOGIA LEGO SERIOUS PLAY
Organizacja:	Eduforma srl
KONTAKT:	Silvia & Dario

I. Cel praktyki storytellingowej

1. Jaki jest cel tej praktyki?

Celem tej praktyki jest dzielenie się pomysłami, założeniami, wiedzą oraz stymulowanie konstruktywnego dialogu i dyskusji w celu znalezienia rozwiązań realnych problemów.

2. Kto jest grupą docelową?

LEGO SERIOUS PLAY to innowacyjna metodologia wykorzystująca budowanie z klocków i metaforyczne opowiadanie historii, która została z powodzeniem zastosowana w kontekście biznesowym, szkoleniowym, edukacyjnym, rodzinnym i mentorskim. Stosujemy ją w naszych kursach z osobami zatrudnionymi lub bezrobotnymi.

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

Potrzeby koncentrują się na myśleniu i komunikacji w celu rozwiązywania problemów i uzyskania większej samoświadomości.

4. W jakim sektorze stosowana jest ta praktyka?

Ta praktyka jest stosowana w kontekście biznesowym, szkoleniowym, edukacyjnym, rodzinnym i mentorskim.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Ludzie mogą zastanowić się i głęboko zrozumieć problemy, z którymi mają do czynienia, a wszystko to prowadzi grupę do generowania rozwiązań.

6. Jak zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?

Zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa, by rozwijać dialog i umiejętności komunikacyjne. Może to być ważne w każdym aspekcie życia.

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Można zastosować wiele metod, takich jak budowanie zespołu, kreatywne myślenie, rozwiązywanie problemów.

2. Jakie zasoby i urządzenia są potrzebne do powielania praktyki?

Klocki LEGO są podstawowym elementem, dzięki któremu uczestnicy wyrażają i odzwierciedlają siebie, myśląc rękami.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zagwarantować, że praktyka jest wykonywana w sposób etyczny?

Ważne jest, aby każdy z uczestników mógł w równym stopniu korzystać z dobrej jakości klocków a także, aby klocki były na tyle zróżnicowane, aby każdy z uczestników mógł wyrazić swoje pomysły.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Kiedy uczestnicy budują własne modele, nadają im znaczenie i budują opowieści, więc rozwijają umiejętności rozwiązywania problemów i opowiadania.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

[umiejętności = potrafisz zrobić zdjęcie, nagrać film, komunikować się z innymi w pracy zespołowej // Kompetencje: kompetencje cyfrowe, umiejętność korzystania z mediów, jak stworzyć opowieść]

Klocki zostały zaprojektowane w taki sposób, aby ułatwić uczestnikom tworzenie metafor i rozwijanie ekspresji.

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

[Wpływ = zmiana polityki, większa społeczność, lepsze samopoczucie z powodu zrobienia czegoś, inna perspektywa wpływu].

LSP ułatwia dialog i konstruktywną komunikację w grupach ludzi, którzy się znają lub których w jakikolwiek sposób łączy relacja.

4. Jak zapewniasz, że uczący się z grup marginalizowanych mogą korzystać z metody po zakończeniu kursu?

Osoby z grup marginalizowanych mogą korzystać z metody nawet po zakończeniu kursu z członkami swoich grup, aby poprawić swoją komunikację i wiedzę o sobie nawzajem.

5. W jaki sposób zmierzono wpływ wyników?

Rezultaty mogą być mierzone na podstawie informacji zwrotnych i obserwacji.

IV. Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej mogą być przeniesione do innych programów nauczania?

Metody, narzędzia i rezultaty mogą być przeniesione do innych programów nauczania.

2. Jak można przenieść tę praktykę do innych środowisk?

Ta praktyka może być stosowana w różnych kontekstach.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Metoda ta odzwierciedla grę, wizję zawodową gracza (również jeśli jest on zmarginalizowany), dzięki czemu może on skupić się na swoich celach i zrobić głęboki research, aby osiągnąć swój cel. Wielu graczy poprawia swoją karierę dzięki tej praktyce.

FUNDACJA AUTOKREACJA

TYTUŁ dobrej praktyki:	Digital Storytelling – Berkeley Method
Organizacja:	Autokreacja
KONTAKT:	Kasia

III. Cel praktyki storytellingowej

1. Jaki jest cel praktyki?

Metoda Berkeley ma na celu wzmocnienie pozycji uczniów zagrożonych wykluczeniem poprzez dostarczenie im narzędzi do wyrażania ich indywidualnych historii życia w sposób cyfrowy w formie krótkiego filmu wideo. Praktyka pomaga w tworzeniu nowych narracji, które przedstawiają perspektywy marginalizowanych grup lub jednostek w przeciwieństwie do narracji typu "single story", które są prezentowane w mediach głównego nurtu.

2. Kto jest grupą docelową?

Metoda może być z powodzeniem stosowana zarówno bezpośrednio z uczniami zagrożonymi wykluczeniem, jak i z profesjonalistami pracującymi z nimi, takimi jak nauczyciele, pedagodzy, pracownicy socjalni, psycholodzy i terapeuci itp.

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

Kiedy metoda jest stosowana z dorosłymi uczniami z grupy ryzyka, ich główne potrzeby edukacyjne to:

- Wyrażanie siebie i zdobywanie uznania dla swoich osobistych historii
- Poprawa umiejętności cyfrowych, zwłaszcza w zakresie edycji wideo i nagrywania głosu
- Wzmocnienie umiejętności językowych (szczególnie widoczne, gdy metoda jest stosowana z migrantami lub mniejszościami)
- Skuteczna komunikacja i współpraca z innymi

4. W jakim sektorze stosowana jest praktyka?

Metoda jest najczęściej wykorzystywana w edukacji (a dokładniej w warsztatach antydyskryminacyjnych) a także w kampaniach społecznych mających na celu podniesienie świadomości grup wykluczonych.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Główne korzyści dla osób uczących się obejmują:

- (Auto)refleksja i empatia: cały proces jest bardzo refleksyjny i pozwala uczestnikom zdobyć nową perspektywę na siebie i innych, co pomaga im dekonstruować stereotypy
- Kreatywność: uczestnicy aktywizują swój potencjał twórczy i uczą się, jak szukać innowacyjnych (cyfrowych) sposobów przekazywania wiadomości, które są dla nich ważne

- Tworzenie więzi: poprzez słuchanie wzajemnych historii uczestnicy uczą się lepiej komunikować i skupiać na podobieństwach, a nie różnicach między nimi, co sprawia, że są mniej podatni na konflikty i przemoc.
- Upodmiotowienie: uczestnicy uznają, że są wyjątkowymi osobami, że ich osobiste historie mają znaczenie i nie powinni się bać ich wyrażać.

6. W jaki sposób zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?

Przed przystąpieniem do warsztatów uczący się otrzymują kilka łatwych do wykonania zadań dotyczących storytellingu, które zwiększają ich pewność siebie, minimalizują lęk i zapewniają, że są odpowiednio poinformowani o podejściu metodologicznym. Uczniowie z mniejszymi możliwościami mogą również uczestniczyć w warsztatach dostosowanych do ich specjalnych potrzeb (obejmuje to wsparcie językowe, indywidualną współpracę facylitatora z uczniem dla uczestników o niższych umiejętnościach cyfrowych, uproszczone instrukcje dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną itp.)

VI. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki opowiadania historii cyfrowej i niecyfrowej?

Ćwiczenia kreatywne w poszukiwaniu tematu do opowieści, tworzenie zdjęć i wideo, pisanie scenariuszy dla lektora, nagrywanie głosu

2. Jakie zasoby i zaplecze są potrzebne do powielania praktyki?

- przestrzeń posiadająca oddzielne pomieszczenia do pracy w małych grupach i nagrań głosowych
- jeden laptop/tablet i jeden zestaw słuchawek na uczestnika
- smartfony do nagrywania głosu i robienia zdjęć/filmów
- projektor do wyświetlania historii

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zagwarantować, że praktyka jest przeprowadzana etycznie?

Metoda ma bardzo jasne wytyczne, jak zapewnić uczestnikom bezpieczną przestrzeń i zagwarantować, że proces jest etyczny. Obejmuje to instrukcje, jak upewnić się, że tematy opowieści nie są narzucane uczestnikom, że podczas dzielenia się przestrzegają pewnych zasad "bezpiecznej przestrzeni", że opowieści nie są publikowane bez zgody uczestników itp.

VI. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Krótkoterminowe: wzrost umiejętności cyfrowych i zdolność do wyrażania osobistej historii na zewnątrz

Długoterminowe: Uczestnicy są bardziej skłonni do aktywnego zaangażowania w rzecznictwo na rzecz własnych praw, zwłaszcza poprzez wykorzystanie narzędzi cyfrowych/online

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Autorefleksja, wyrażanie siebie, łączenie się ze swoimi emocjami, montaż wideo, efektywne organizowanie swojego procesu uczenia się, świadomość medialna, praca w zespole, umiejętności językowe (szczególnie zdobyte poprzez pisanie scenariuszy)

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Osoby biorące udział w warsztatach cyfrowego opowiadania historii zyskują większą pewność siebie, w tym sensie, że uznają, iż każdy z nich ma swoją historię do opowiedzenia i że te historie mają znaczenie, także dla świata zewnętrznego. Uzyskanie świadomości tego, co jest dla nich ważne, pomaga im również być bardziej aktywnymi w swoich lokalnych społecznościach i angażować się w upominanie się o swoje prawa.

Na poziomie społecznym metoda Berkeley przyczynia się do większego uznania potrzeb i praw grup marginalizowanych, jak również zapewnia szerszej publiczności dostęp do różnych, bardziej indywidualnych narracji i perspektyw, które normalnie nie są prezentowane w mediach.

4. Jak zapewniasz, że uczniowie z grup marginalizowanych mogą korzystać z metody po zakończeniu kursu?

Umiejętności cyfrowe i inne kompetencje mogą być łatwo przeniesione na inne obszary życia uczestników. Poza tym, historie, które tworzą, mogą być wykorzystane na wiele sposobów, najczęściej do rzecznictwa lub autoprezentacji.

5. Jak zmierzono wpływ rezultatów?

Wszystkie warsztaty kończą się formularzami ewaluacyjnymi wypełnianymi przez uczestników na miejscu. W perspektywie średnioterminowej, ewaluacja online mierząca wpływ jest wysyłana do uczestników około 3 miesiące po warsztatach, aby sprawdzić, jak wykorzystują swoje umiejętności i w jakim stopniu zdecydowali się podzielić swoimi historiami poza ramami projektu.

W celu zmierzenia wpływu na społeczeństwo/społeczności lokalne, analizowana jest liczba wyświetleń i komentarzy pod historiami opublikowanymi online.

V. Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść do innych programów nauczania?

Kreatywne ćwiczenia w poszukiwaniu historii, narzędzia do autorefleksji, etyczne wytyczne zapewniające bezpieczeństwo uczestników

2. Jak można przenieść tę praktykę na inne środowiska?

Metoda ta może być stosowana z każdym rodzajem uczniów, zarówno w środowisku formalnym, jak i nieformalnym. Tradycyjne, 3-dniowe warsztaty mogą być dostosowane do potrzeb grup docelowych (na przykład, uczniowie o niższych umiejętnościach językowych mogą spotykać się raz w tygodniu i mieć więcej czasu na pracę indywidualną lub z moderatorem; profesjonaliści, którzy chcą się nauczyć, jak stosować metodę, mogą uczestniczyć w dłuższych warsztatach, które obejmują analizę metodologiczną praktyki itp.)

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Metodę wykorzystaliśmy do wsparcia osób, które doświadczyły na własnej skórze lub miały do czynienia z wyjazdem członków rodziny na dłuższy czas za granicę. Udział w warsztacie cyfrowego opowiadania historii dał im szansę na przetworzenie doświadczenia i połączenie się ze

swoimi emocjami, które przez długi czas były ukryte. Dzięki temu mogli lepiej zrozumieć siebie i zastanowić się nad swoją tożsamością, wartościami i pojęciem domu..

TYTUŁ dobrej praktyki:	Fotografia uczestnicząca
Organizacja:	Autokreacja
KONTAKT:	Kasia

I Cel dobrej praktyki storytellingowej
<p>1. Jaki jest cel praktyki?</p> <p>Głównym jest wzmocnienie pozycji społeczności i jednostek poprzez wspieranie ich w wizualnym wyrażaniu tego, co jest dla nich ważne i mówieniu o zmianach w ich otoczeniu, które chcieliby zobaczyć. Metody fotografii uczestniczącej mają na celu przeszkolenie ludzi w zakresie fotografii i przyniesienie trwałej zmiany uczestnikom, upoważniając ich do aktywnego zaangażowania w swoje społeczności. Projekty oparte na tej metodzie dążą do umożliwienia uczestnikom dokumentowania własnego życia od wewnątrz i reprezentowania siebie na zewnątrz.</p>
<p>2. Kto jest grupą docelową?</p> <p>Główną grupą docelową są uczniowie mieszkający w małych społecznościach (miasteczkach, wsiach, dzielnicach), którzy chcieliby szukać nowych sposobów rozumienia i zmiany swojego lokalnego środowiska.</p>
<p>3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Najczęstsze potrzeby zidentyfikowane wśród uczących się to: - Identyfikacja mocnych stron i potencjału do rozwoju, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i społecznościowym - Tworzenie silniejszych więzi w społeczności - Odkrywanie nowych sposobów wyrażania siebie i dzielenia się indywidualnymi perspektywami/historiami
<p>4. W jakim sektorze stosowana jest praktyka?</p> <p>Edukacja, budowanie społeczności, aktywizm społeczny i rzecznictwo na rzecz społeczności zagrożonych</p>
<p>5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?</p> <p>Uczniowie uczestniczący w projektach opartych na tej metodzie zwiększają swoje umiejętności związane z fotografią i innymi formami ekspresji wizualnej; zyskują większą pewność siebie w wizualnym dzieleniu się historiami siebie i swoich społeczności; odkrywają nowe sposoby aktywnego zaangażowania w życie społeczne, kulturalne i polityczne na poziomie lokalnym; czują się bardziej związani z innymi członkami swoich społeczności.</p>
<p>6. W jaki sposób marginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?</p> <p>Warsztaty oparte na fotografii uczestniczącej są głęboko zakorzenione w pracy społecznej, dlatego eksperci, którzy je przeprowadzają, z reguły ściśle współpracują z lokalnymi podmiotami, takimi jak szkoły, domy kultury, kluby społeczne, kościoły, biblioteki itp. W ten sposób osoby uczące się z grup marginalizowanych czują się bardziej komfortowo, przystępując do projektów, ponieważ mogą nadal przebywać w znanym sobie otoczeniu i otoczone systemem wsparcia osób, z którymi zwykle wchodzi w interakcje.</p>

Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki opowiadania historii w formie cyfrowej i niecyfrowej?

Dziennik fotograficzny, autoportret, krajobraz księżycowy, kolaż, narzędzia fotograficzne do oceny potrzeb społeczności.

2. Jakie zasoby i urządzenia są potrzebne do powielania praktyki?

- prosty aparat fotograficzny lub smartfon dla każdego uczestnika
- projektor
- stare gazety/magazyny do kolaży
- przestrzeń do prezentacji wystawy w społeczności lokalnej

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zagwarantować, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Podczas warsztatów kładziemy nacisk na bezpieczeństwo uczestników, zwłaszcza w odniesieniu do tego, jak ich zdjęcia są publikowane/prezentowane. Przed każdą wystawą uczestnicy biorą udział w sesji, podczas której przedstawiane są im konsekwencje udostępniania ich zdjęć i na tej podstawie podejmują decyzję o publikacji lub nie, co odbywa się w formie pisemnej zgody.

III Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Krótkoterminowe: podniesione umiejętności cyfrowe związane z fotografią i opowiadaniem historii, wzrost pewności siebie, wzrost świadomości na temat historii, które uczestnicy chcą opowiedzieć

Długoterminowe: Lepsze relacje w społeczności lokalnej, podniesiona świadomość co do potrzeb grup u jednostek zagrożonych wykluczeniem.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Autorefleksja, wyrażanie siebie, łączenie się ze swoimi emocjami, robienie i edycja zdjęć, organizowanie lokalnej wystawy pop-up, współpraca z innymi osobami w ramach społeczności lokalnej, umiejętności komunikacyjne.

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Na poziomie indywidualnym uczestnicy są bardziej świadomi swoich emocji i lepiej wyposażeni w różne, wizualne narzędzia do ich wyrażania.

Na poziomie społeczności metoda ta pomaga tworzyć lub odbudowywać więzi między różnymi ludźmi i grupami.

Na poziomie społecznym, fotografia uczestnicząca często prowadzi do większego uznania historii, perspektyw i potrzeb grup zagrożonych wykluczeniem (jest to najczęściej osiągnięte, gdy zdjęcia i wystawy są wykorzystywane w kampaniach rzeczniczych).

4. W jaki sposób zapewniasz, że uczący się z grup marginalizowanych mogą korzystać z metody po zakończeniu kursu?

Częścią warsztatów fotografii uczestniczącej jest sesja dotycząca wykorzystania narzędzi zdobytych przez uczących się w różnych dziedzinach życia, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania fotografii jako sposobu na poprawę relacji w społeczności oraz tworzenia internetowych kampanii rzeczniczych. W ten sposób uczący się opracowują jasny plan, jak wykorzystać metodę po zakończeniu kursu.

5. W jaki sposób mierzony jest wpływ rezultatów?

Podczas warsztatów codziennie organizowane są sesje podsumowujące, aby sprawdzić, czy metoda odpowiada potrzebom uczestników i dostosować ją tak, aby osiągnąć większy wpływ. Jednocześnie uczestnicy są proszeni o codzienne tworzenie wizualnych dzienników nauki, aby mogli śledzić swoje postępy.

Na koniec każdego warsztatu uczestnicy są proszeni o wypełnienie formularza ewaluacyjnego, który pomaga organizatorom ocenić jakość zajęć, efekty uczenia się uczestników oraz prawdopodobieństwo wykorzystania przez nich prezentowanych narzędzi fotograficznych po zakończeniu kursu. To ostatnie jest również oceniane za pomocą formularza ewaluacji online wysyłanego do uczestników około trzy miesiące po zakończeniu warsztatów - formularz ten koncentruje się na tym, jak uczący się wykorzystują metodę w swoich społecznościach.

IV Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść do innych programów nauczania?

Autoportret, kolaż i fotokolaż, kwesty fotograficzne, dzienniki nauki wizualnej, wystawy społecznościowe pop-up i inne wydarzenia.

2. Jak można przenieść tę praktykę do innych środowisk?

Metoda ta może być stosowana zarówno w formalnym, jak i nieformalnym środowisku edukacyjnym oraz w odniesieniu do różnych grup uczniów, różniących się wiekiem, pochodzeniem społecznym/edukacyjnym itp.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

W 2019 roku jako Autokreacja zorganizowaliśmy warsztaty fotografii uczestniczącej gromadzące zarówno młodzież z zagranicy, jak i członków małej wioski Poronin w Polsce. Projekt zaowocował wspaniałą wystawą społeczną, która została zorganizowana we współpracy z ośrodkiem kultury i w której uczestniczyło wielu mieszkańców. Wystawa prezentowała autoportrety młodych ludzi, portrety innych członków społeczności oraz fotokolaże wykonane z wykorzystaniem zdjęć zrobionych w okolicy. Wystawa była punktem wyjścia do szerszej debaty na temat tego, jak młodzi ludzie czują się w swojej miejscowości i jakie zmiany chcieliby w niej zobaczyć.

VISOKA POSLOVNA SKOLA PAR

TYTUŁ dobrej praktyki:	Data visualization for Storytellers
Organizacja:	Berkley, Advanced Media Institute
KONTAKT:	advancedmedia@journalism.berkeley.edu

I. Cel praktyki opowiadania storytellingowej

1. Jaki jest cel praktyki?

Celem tego interaktywnego kursu certyfikacyjnego online jest rozwój umiejętności komunikowania informacji poprzez wizualizacje - opowiadania historii za pomocą danych, ale także poznanie języka wizualizacji danych i przekształcania danych w projekt.

2. Kto jest grupą docelową?

Grupa docelowa może być różna, np. osoby bezrobotne/pracujące, które chciałyby podnieść swoje kwalifikacje. Metoda ta jest idealna dla osób zainteresowanych szybkim, wciągającym doświadczeniem w zakresie narzędzi i technik wizualizacji danych oraz osób zainteresowanych zdobyciem biegłości w nauce przekazywania danych w sposób jasny i kreatywny.

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

- Zdolność i chęć do uczenia się nowych umiejętności i pracy z nowym sprzętem i oprogramowaniem.
- Podstawowa umiejętność obsługi komputera.
- Sugerowana jest podstawowa znajomość arkuszy kalkulacyjnych.

4. W jakim sektorze stosowana jest ta praktyka?

Ta praktyka jest idealna dla naukowców, specjalistów od komunikacji, dziennikarzy, blogerów, edukatorów, wykładowców i osób zainteresowanych zdobyciem biegłości w nauce przekazywania danych z jasnością i kreatywnością.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Osoby mogą dowiedzieć się, jak rozwijać umiejętności przekazywania informacji za pomocą wizualizacji.

6. Jak zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?

Uczniowie nauczą się jak czyścić i przetwarzać dane w celu poprawy wizualizacji, zdobędą najlepsze praktyki opowiadania historii za pomocą danych przy użyciu interaktywnych baz danych do tworzenia wizualizacji i map. Certyfikat (PDF) po ukończeniu wymagań kursu.

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Używane narzędzia to interaktywne ilustracje danych dla sieci, interaktywne mapy, interaktywne bazy danych do tworzenia danych wyjściowych w postaci wizualizacji i map.

2. Jakie zasoby i udogodnienia są potrzebne do powielania praktyki?

Wszyscy uczestnicy muszą mieć do dyspozycji komputer lub laptop.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zabezpieczyć, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Instruktorzy są liderami branży, z wieloletnim doświadczeniem w swojej dziedzinie. Każdy członek zespołu ma wiedzę akademicką i praktykę w świecie rzeczywistym, aby wspierać uczniów w podróży edukacyjnej.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Rezultaty dla grupy docelowej to:

- Poznanie podstaw dobrego projektowania i zastosowanie go w kierunku wizualizacji danych.
- Tworzenie interaktywnych ilustracji danych na potrzeby sieci.
- Tworzenie interaktywnych map.
- Nauka czyszczenia i przetwarzania danych w celu poprawy wizualizacji.
- Poznanie najlepszych praktyk opowiadania historii za pomocą danych, wykorzystanie interaktywnych baz danych do tworzenia wizualizacji i map.
- Zdobywanie praktycznego doświadczenia w używaniu Tableau Public, oraz innych narzędzi do wizualizacji danych.
- Profesjonalne portfolio wykresów, grafów i map stworzonych przez Ciebie.
- Certyfikat (PDF) po ukończeniu kursu.
- Odznaka LinkedIn, którą możesz dodać do swojego profilu, aby potwierdzić ukończenie kursu.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Dzięki tej metodzie uczniowie będą doskonalili umiejętności cyfrowe, ale także inne umiejętności miękkie, takie jak komunikacja i mówienie cyfrowe.

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Celem tej metody jest zdobycie mistrzostwa w każdej nowej umiejętności poprzez kreatywne działania mające na celu doskonalenie nauki, zakończone końcowym projektem. Po zakończeniu kursu, uczestnicy zdobędą dogłębną wiedzę, nowy zestaw umiejętności i portfolio, które będzie można natychmiast zastosować w pracy lub nowej karierze.

Jednak pozytywny wpływ jest mierzalny w poczuciu satysfakcji z inwestowania w poprawę umiejętności osobistych i cyfrowych.

4. Jak zapewniasz, że osoby uczące się z grup marginalizowanych mogą stosować metodę po zakończeniu kursu?

Metoda ta jest nauczana bezpośrednio, a wszystkie punkty mogą być łatwo powtórzone. Moderator musi zapewnić potrzebny szablon i program kursu. Po zakończeniu kursu, grupy marginalizowane mogą stosować tę metodę w swoich własnych grupach.

5. W jaki sposób zmierzono wpływ wyników?

Rezultaty mogą być mierzone na podstawie informacji zwrotnych i obserwacji.

VI. Kluczowe wnioski z praktyki

1. What elements of the storytelling practice can be transferred to other curriculum?

Methods, tools and results can be transferred to other curriculum.

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść do innych programów nauczania?

Metodologia, narzędzia i rezultaty mogą być przeniesione do innych programów nauczania.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Szkoła biznesu PAR co roku prowadzi certyfikowany program "Communication Skills". Celem tej edukacji jest bardziej szczegółowe poznanie wszystkich pułapek komunikacji, która jest nieuniknioną częścią codziennego życia. Dzięki kilku wskazówkom nabywa się niezbędne umiejętności, aby korzystać z jej zalet, skutecznie unikać wszelkich nieporozumień i ostatecznie prowadzić wysokiej jakości rozmowę. Grupa docelowa jest różnorodna, ale obejmuje także grupy osób marginalizowanych. Uczestnicy stosują otrzymane rady i przykłady w codziennej komunikacji.

TYTUŁ dobrej praktyki:	Argumenty
Organizacja	Business school PAR
KONTAKT:	info@par.hr

I. Cel praktyki storytellingowej

1. Jaki jest cel praktyki?

Celem praktyki jest rozwijanie umiejętności przekazywania informacji za pomocą argumentów oraz tworzenia cyfrowych opowieści z wykorzystaniem dostępnych narzędzi zestawu cyfrowego.

2. Kto jest grupą docelową?

Metoda ta jest idealna dla nauczycieli i wychowawców.

3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?

- Podstawowa umiejętność obsługi komputera

4. W jakim sektorze stosowana jest ta praktyka?

Ta praktyka jest idealna dla nauczycieli, profesorów, wychowawców, naukowców i specjalistów od komunikacji.

5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?

Ludzie mogą nauczyć się, jak rozwijać umiejętności przekazywania informacji poprzez cyfrowe podejście do opowiadania historii.

Na przykład, w klasie, zadania związane z cyfrowym opowiadaniem oferują korzyści, które obejmują zwiększone zaangażowanie uczniów w temat, kreatywność, rozwiązywanie problemów i prawdopodobne umiejętności interakcji i dynamiki grupowej, nie wspominając o zwiększonej umiejętności korzystania z oprogramowania i odkrywania nowego oprogramowania.

6. Jak zmarginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?

Uczniowie dowiedzą się, jak zilustrować konkretną perspektywę i przedstawić przekonujący argument przy użyciu technik (narzędzi) cyfrowych opowieści.

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Ze względu na wyzwania związane z redukcją abstrakcyjnej argumentacji do obrazów i wideo, argumentacja i gatunki krytyczne mogą być bardziej efektywne w grupach niż jako zadania indywidualne, przynajmniej w przypadku pierwszego zadania.

- Narracja (najczystsze, najbardziej oczywiste połączenie dla cyfrowego opowiadania)
- Opisowe
- Definicja
- Proces
- Porównanie/kontrast
- Przyczyna i skutek

- Argument
- Krytyka

Każdy styl pisania może być dostosowany do gatunku cyfrowej opowieści, przy odrobinie kreatywności. Świetnym sposobem na opracowanie cyfrowych opowieści jest wykorzystanie prezentacji Microsoft PowerPoint wraz z, na przykład, iSpring Suite. Ten dodatek do programu PowerPoint, który umożliwia twórcom opowieści przekształcenie prezentacji PowerPoint w angażujące wideo, interaktywne prezentacje gotowe na urządzenia mobilne lub inne. Umożliwia również tworzenie historii z podkładem głosowym.

2. Jakie zasoby i udogodnienia są potrzebne do powielania praktyki?

Wszyscy uczestnicy muszą mieć do dyspozycji komputer lub laptop.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zabezpieczyć, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Instruktorzy to doświadczeni profesorowie i wykładowcy, z wieloletnim doświadczeniem w swojej dziedzinie. Każdy członek zespołu posiada akademicką smykałkę.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Rezultaty dla grupy docelowej to:

- Nauka, jak skryzalizować argument
- Nauka odkrywania kreatywności w celu określenia sposobów przedstawienia tych argumentów za pomocą technik cyfrowego opowiadania (tworzenie historii opartej na wideo, a także edycja wideo w przyjaznym dla użytkownika studiu).

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Dzięki tej metodzie uczniowie będą doskonalić umiejętności cyfrowe - tworzenie historii opartych na wideo, kręcenie screencastów, edycja wideo).

3. Jaki wpływ ma praktyka opowiadania historii na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Uczniowie zdobędą nowy zestaw umiejętności - tworzenie i edycja wideo przy użyciu prostego, szybkiego zestawu narzędzi. Wykładowcy będą edukować i angażować poprzez wideo - łatwo nagrywać wykłady wideo, oglądać i powtarzać samouczki, symulacje oprogramowania i inne treści wizualne, które zmotywują uczniów do ukończenia kursów/zadań na długo przed terminem.

4. Jak zapewniasz, że osoby uczące się z grup marginalizowanych mogą stosować metodę po zakończeniu kursu?

Metoda ta jest bezpośrednio nauczana, a wszystkie punkty można łatwo powtórzyć. Możliwe jest również rozwijanie umiejętności komunikacyjnych poprzez interaktywne odgrywanie ról.

5. W jaki sposób zmierzono wpływ wyników?

Rezultaty mogą być mierzone na podstawie informacji zwrotnych i obserwacji.

IV. Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki storytellingowej można przenieść do innych programów nauczania?

Metodologia, narzędzia i rezultaty mogą być przeniesione do innych programów nauczania.

2. Jak można przenieść praktykę do innych środowisk?

Ponieważ sugerowana jest podstawowa znajomość obsługi komputera, metoda ta może być łatwo przeniesiona. Oprogramowanie jest przyjazne dla użytkownika.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Grupa docelowa może być różna, ale w tym przypadku obejmuje studentów - Business school PAR. Studenci PAR opisują atmosferę studiów jako "family-friendly" ze względu na pracę w małych grupach i bezpośrednią komunikację z profesorami. Podczas zajęć studenci uczą się korzystać z narzędzi cyfrowych, takich jak wspomniany wyżej iSpring, aby być kreatywnym, ale także aby zdobywać nowe umiejętności. Oprócz wiedzy, którą zdobywają podczas studiów, studenci PAR mają możliwość uczestniczenia w konferencjach i warsztatach, rozwijania swojej kreatywności poprzez projekty i inkubatory, a także nowe modele biznesowe we współpracy z zagranicznymi studentami.

ASOCIACION JUVENIL INTERCAMBIA

TYTUŁ dobrej praktyki:	SKĄD POCHODZĘ
Organizacja	AJ INTERCAMBIA
KONTAKT:	info@intercambia.org

I. Cel praktyki storytellingowej
<p>1. Jaki jest cel praktyki? Celem tej praktyki jest refleksja nad samym sobą i nawiązanie silniejszych więzi z innymi uczestnikami zajęć. Nauczenie się wyrażania miejsca pochodzenia w sposób inny niż tylko położenie geograficzne. Kulturowanie kreatywności. Aby to wszystko osiągnąć, każdy uczestnik jest proszony o stworzenie wiersza w swobodny sposób o tym, skąd pochodzi. Aby towarzyszyć temu wierszowi po jego napisaniu, musieliby stworzyć sztukę. Może to być obraz, rysunek, kolaż, sztuka cyfrowa, zdjęcie, wideo, podkład głosowy, piosenka itp. Cokolwiek kreatywnego, co ich zdaniem może wyrazić to, co jest napisane. Kiedy wszyscy skończą, galeria sztuki będzie dzielona po kolei, każdy uczestnik może po prostu podzielić się tym, co napisał i zrobił lub spróbować wyjaśnić, co to dla niego znaczy. Trener/facilitator/edukator również bierze aktywny udział w tym ćwiczeniu, dzieląc się swoim wierszem i sztuką.</p>
<p>2. Kto jest grupą docelową? Grupą docelową są wszyscy ludzie z grupy marginalizowanej. Może to być młodzież, dorośli, osoby, które straciły pracę.</p>
<p>3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej? Potrzebują trochę pomocy, jak mogą zaprezentować się podczas rozmowy kwalifikacyjnej. Ludzie, którzy cierpią z powodu niewiedzy kim są lub gdzie się znajdują. Nawiązanie silniejszych więzi i przełamanie barier językowych.</p>
<p>4. W jakim sektorze stosowana jest praktyka? Stosowana jest w Edukacji nieformalnej i edukacji formalnej, szkoleniach, coachingu i tutoring.</p>
<p>5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej? Uczestnicy staną się bardziej świadomi siebie, silniejsi wiedzą z zakresu umiejętności miękkich, bardziej wyrozumiali i empatyczni wobec innych. Ponadto pozwoli im to na swobodne wyrażanie siebie w nowy, kreatywny sposób.</p>
<p>6. Jak zachęca się zmarginalizowanych uczestników do udziału? Najlepszym sposobem zachęcenia jest wzięcie udziału w tym działaniu przez samych trenerów. Tworzy to pewien poziom intymności w procesie, który, jeśli zobaczą, że trener potrafi sobie poradzić i otworzyć się, zmotywuje ich do tego samego.</p>

II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki storytellingowej cyfrowej i niecyfrowej?

Niecyfrowe: burza mózgów w grupie i indywidualnie, lekcja poezji, także tworzenie sztuki w celu przedstawienia wiersza.

Cyfrowe: wykorzystanie cyfrowego pisania, tworzenie wideo, podkładanie głosu, filmowanie, cyfrowe tworzenie sztuki.

2. Jakie zasoby i urządzenia są potrzebne do powielania praktyki?

Laptopy, biała tablica, materiały stacjonarne, materiały plastyczne, aparaty fotograficzne, programy do edycji wideo i obrazu.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zabezpieczyć, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Zaczynając od obejrzenia przykładowego filmu. Niż sam trener powinien wziąć udział w tym działaniu jako jeden z uczestników, tak aby czuli się bezpiecznie otwierając się i nawiązując więzi.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Główne wyniki to: lepszy duch zespołu, lepsze umiejętności komunikacyjne i budowanie zespołu. Uczestnicy pokazali siebie w bardziej kreatywny sposób, mieli również możliwość zastanowienia się nad swoimi doświadczeniami i zobaczenia, jak mogą się nimi podzielić z innymi w celu stworzenia więzi.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Umiejętności: tworzenie sztuki cyfrowej, pisanie wierszy, opowiadanie historii, praca w zespole, aktywne słuchanie, Umiejętności interpersonalne, zarządzanie czasem.

Kompetencje: Kompetencja wielojęzyczna, Kompetencja osobista, społeczna i umiejętność uczenia się, Kompetencja świadomości i ekspresji kulturalnej, Kompetencja cyfrowa, Kompetencja czytania i pisania.

3. What impact has the storytelling practice had on individuals, organizations, and/or society?

It has a bigger impact of what we can imagine as most of or communication and daily life information is storytelling. It helps us to see other perspectives on different impacts, to create empathy links with others, to understand why some of the things happen or they are the way they are. It develops a more creative way of communication and it facilitates to condense complicated information in more simple and appealing one. It helps us to stay connected with in our communities and create links with others.

3. Jaki wpływ ma praktyka opowiadania historii na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Ma większy wpływ niż możemy sobie wyobrazić, ponieważ większość komunikacji i informacji z życia codziennego to storytelling. Pomaga nam zobaczyć inne perspektywy na różne sprawy, stworzyć więzi empatii z innymi, zrozumieć dlaczego niektóre rzeczy dzieją się lub są takie, jakie są. Rozwija bardziej kreatywny sposób komunikacji i ułatwia skondensowanie skomplikowanych informacji w bardziej proste i atrakcyjne. Pomaga nam utrzymać kontakt z naszymi społecznościami i tworzyć więzi z innymi.

5. W jaki sposób zmierzono wpływ rezultatów?

Zebrano niecyfrowe i cyfrowe prace plastyczne oraz wiersze uczestników. Ponadto, użyliśmy narzędzia oceny pizzy w małych grupach, aby zobaczyć wpływ tworzenia, swobodnie mogli używać swoich nazwisk lub pozostać anonimowi.

IV. Kluczowe wnioski z praktyki

1. Jakie elementy praktyki opowiadania można przenieść do innych programów nauczania?

Narzędzie autorefleksji jest jednym z ważnych elementów tych zajęć, a także umiejętność dzielenia się i zaufania do innych. Praktyka ta pomaga nam stworzyć więź pomiędzy zróżnicowaną grupą a trenerami/edukatorami/facylitatorami. Zaufanie jest najsilniejszym ogniwem, jakie można stworzyć, ponieważ większość naszych relacji międzyludzkich opiera się na nim. Mogą oni wykorzystać to doświadczenie w swoich przyszłych interakcjach i sytuacjach budujących zaufanie. Narzędzia cyfrowe i niecyfrowe dały im również więcej swobody w celu kontynuowania ich samorozwoju nie tylko na poziomie edukacyjnym lub zawodowym, ale również osobistym.

2. Jak można przenieść tę praktykę do innych środowisk?

Technika ta jest stosowana we wszystkich środowiskach i na wszystkich poziomach, ponieważ jest bardzo elastyczna i integrująca. Poziom poezji i sztuki może być wyższy lub niższy w zależności od grupy, jej pierwotnej wiedzy, wieku, poziomu zaufania itp.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Praktyka ta została wykorzystana przez Emilię Billain, pedagoga społecznego i nauczyciela. Wykorzystała tę technikę w pracy z grupą uczniów, którzy pochodzili z trudnych środowisk, aby stworzyć instalację artystyczną i zyskać siłę oraz ducha zespołowego. To był wielki sukces. Link do jej filmu: <https://www.youtube.com/watch?v=jA2cTZK9hzw>

TITLE of the good practice:	STORYTELLING: WIZUALNA TRANSFORMACJA
Organizacja:	AJ INTERCAMBIA
KONTAKT:	info@intercambia.org

I. Cel praktyki storytellingowej
<p>1. Jaki jest cel praktyki?</p> <p>Celem praktyki jest przekształcenie danych i informacji z dużych, ciężkich i nudno wyglądających w bardziej zabawne, wizualne i kompleksowe. Sposób w jaki dzielimy się informacjami jest bardzo ważny we wszystkich aspektach naszego życia.</p> <p>Badania pokazują, że średnia ilość czasu koncentracji wynosi 3 minuty i 56 sekund, co daje najlepsze rezultaty. Celem tej praktyki jest nauka sposobu wizualizacji i upraszczania informacji i danych.</p>
<p>2. Kto jest grupą docelową?</p> <p>Grupą docelową są wszyscy ludzie z grup marginalizowanych. Może to być młodzież, dorośli, osoby, które straciły pracę lub mają problemy z jej znalezieniem.</p>
<p>3. Jakie są potrzeby edukacyjne grupy docelowej?</p> <p>Potrzeba umiejętności komunikacyjnych, potrzeba analizy danych i ich przekształcania, rozwijania swoich pełnych możliwości, godnego życia i pracy, pełnego uczestnictwa w rozwoju, poprawy jakości swojego życia, podejmowania świadomych decyzji, kontynuowania nauki.</p>
<p>4. W jakim sektorze stosowana jest ta praktyka?</p> <p>Jest ona wykorzystywana we wszystkich sektorach, ponieważ jest to podstawowa umiejętność, np. może być wykorzystana do opowiedzenia historii kryjącej się za zdjęciem zrobionym podczas wakacji, do prezentacji w pracy zebranych danych, aby uczynić je wizualnie atrakcyjnymi i bardziej zrozumiałymi, do opowiedzenia o sobie w nowej grupie przyjaciół, gdzie może zostać zadane skomplikowane pytanie, aby wiedzieli, jak zareagować i skondensować informacje, itp. To tylko niektóre z przykładów, ale używamy tej wizualnej transformacji praktyki Storytelling każdego dnia naszego życia na poziomie intuicyjnym.</p>
<p>5. Jakie są korzyści dla grupy docelowej?</p> <p>Uczestnicy staną się bardziej świadomi siebie, silniejsi wiedzą z zakresu umiejętności miękkich, bardziej wyrozumiali i empatyczni wobec innych. Ponadto, pozwoli im to na swobodne wyrażanie siebie w nowy, kreatywny sposób.</p>
<p>6. W jaki sposób marginalizowani uczniowie są zachęceni do uczestnictwa?</p> <p>Wykorzystaj strategię układanki. Kiedy pracujemy nad dużą ilością materiału, pozwólmy grupom uczestników stać się "ekspertami" w zakresie niewielkiego wycinka wiedzy, a następnie zlećmy im nauczanie reszty. Pozwala to uczestnikom na wspólną pracę i pomaga im przetwarzać trudne treści w mniejszych i łatwiejszych do opanowania fragmentach.</p> <p>Daj uczestnikom możliwość wyboru sposobu nauki. Uczestnicy wyciszają się, gdy czują, że ich pomysły nie mają znaczenia. Umożliwienie uczestnikom dokonywania wyborów dotyczących sposobu uczenia się i rodzaju wykonywanej pracy sprawi, że poczują się zaangażowani w lekcje.</p>
II. Metody i narzędzia wykorzystywane podczas praktyki storytellingowej

1. Jakie główne metody, narzędzia i nośniki zostały wykorzystane w ramach praktyki opowiadania historii cyfrowej i niecyfrowej?

Gra w opowiadanie: uczestnicy są podzieleni na małe grupy po 4 osoby i każda z nich będzie miała pełną historię na papierze A4. Celem ćwiczenia jest przekazanie historii w jak najmniejszej ilości słów, przy czym przekręt polega na tym, że mogą powiedzieć tylko jedno słowo na raz. Muszą więc zaplanować, które słowo będą wypowiadać jedno po drugim. Grupa, która użyje mniej słów do opowiedzenia historii wygra.

Mapa umysłu: w celu skondensowania różnych danych i informacji każdy uczestnik będzie miał 60 sekund na przedstawienie swoich informacji, celem jest wyrażenie informacji lub danych w sposób jasny i wizualny.

Istnieją różne aplikacje, których mogą używać na swoich telefonach, np. do tworzenia kolaży lub grafik.

2. Jakie zasoby i urządzenia są potrzebne do powielania praktyki?

Biała tablica, flipcharty, stacjonarne surplice, laptopy, smartfony, projektor w przypadku, gdy jest cyfrowy. Duża sala z krzesłami i dużo wolnej przestrzeni.

3. Jak zapewnić bezpieczną atmosferę i zabezpieczyć, że praktyka jest wykonywana etycznie?

Zaczynając od obejrzenia przykładowego filmu. Następnie sam trener powinien wziąć udział w tym działaniu jako jeden z uczestników, dzięki czemu będą oni czuli się bezpiecznie otwierając się i nawiązując więzi.

III. Wyniki i wpływ praktyki storytellingowej

1. Jakie są główne rezultaty praktyki?

Rozpoznać szereg informacji i danych, analizować rolę informacji, danych i komunikacji w naszym codziennym życiu, analizować informacje i dane zgodnie z tymi metodami, łączyć różne materiały i rodzaje informacji i danych oraz łączyć ich postawy i wartości, oceniać i bronić swojej odpowiedzi na inne dane i informacje.

2. Jakie nowe umiejętności i kompetencje zostały rozwinięte w trakcie trwania praktyki?

Umiejętności: praca w zespole, aktywne słuchanie, umiejętności interpersonalne, zarządzanie czasem, analiza informacji. Kompetencje: Kompetencja wielojęzyczna, Kompetencja osobista, kompetencja społeczna Kompetencja świadomości i ekspresji kulturalnej, Kompetencja informatyczna, Kompetencja czytania i pisania, Kompetencja matematyczno-inżynierska.

3. Jaki wpływ miała praktyka opowiadania na jednostki, organizacje i/lub społeczeństwo?

Ma większy wpływ niż możemy sobie wyobrazić, ponieważ większość naszej komunikacji i informacji z życia codziennego to storytelling. Pomaga nam zobaczyć inne perspektywy na różne sprawy, stworzyć więzi empatii z innymi, zrozumieć, dlaczego niektóre rzeczy dzieją się lub są takie, jakie są. Rozwijają bardziej kreatywny sposób komunikacji i ułatwia skondensowanie skomplikowanych informacji w bardziej proste i atrakcyjne. Pomaga nam utrzymać kontakt z naszymi społecznościami i tworzyć więzi z innymi.

4. Jak zapewnić uczącym się z grup marginalizowanych możliwość korzystania z metody po zakończeniu kursu?

Możemy zaproponować, by zrobili to ze swoimi rodzinami i przyjaciółmi, by odkryć jeszcze więcej o swoich najbliższych i kochanych osobach. Możemy również zachęcić do wykonywania tego ćwiczenia za każdym razem, gdy czują się niepewnie lub są zdołowani, aby przypomnieć sobie, kim są i czym żyli.

Jest to również świetne narzędzie do wykorzystania w pracy w celu budowania zespołu i ducha zespołowego, ponieważ każdy może podzielić się tym, co chce, a forma dzielenia się jest dowolna.

5. Jak zmierzono wpływ rezultatów?

Zebrane zostały niecyfrowe i cyfrowe prace uczestników. Ponadto, użyliśmy narzędzia oceny pizzy w małych grupach, aby zobaczyć wpływ tworzenia, swobodnie mogli używać swoich nazwisk lub pozostać anonimowi.

IV. Key learning points of storytelling practice

1. Jakie elementy praktyki opowiadania można przenieść do innych programów nauczania?

Narzędzie wyrażania siebie jest jednym z ważnych elementów tych zajęć, a także umiejętność dzielenia się i zaufania do innych. Praktyka ta pomaga nam stworzyć więź między zróżnicowaną grupą a trenerami/edukatorami/facylitatorami. Umiejętność przekazywania jasnych informacji jest najsilniejszą umiejętnością, którą można rozwinąć, ponieważ większość naszych relacji międzyludzkich opiera się na niej. Uczestnicy mogą wykorzystać to doświadczenie w swoich przyszłych interakcjach i sytuacjach budujących zaufanie.

3. Ponieważ skupiamy się na storytellingu dla grup marginalizowanych, prosimy o podanie przykładu sukcesu danej praktyki.

Opowieść o tym, jak Jim Jorstad stał się jednym z najbardziej znanych fotografów dokumentalistów magazynowych, bo chciał opowiadać historie.
<https://www.youtube.com/watch?v=QhJDUIQ9EzY>

Historia Ashley Fell jako kobiety biznesu i tego, jak bycie dobrym storytellerem i zrozumienie tej praktyki uczyniło ją jedną z najlepszych w swojej dziedzinie.
<https://www.youtube.com/watch?v=mSi0kmqOBu4>

Jak wykorzystywaliśmy dobre praktyki?

Najlepsze praktyki zostały wykorzystane do opracowania treści edukacyjnych dla Curriculum EduStorytelling (IO1 - TO LINK). Curriculum i jego działania zostały następnie przetestowane w ramach Joint Staff Training Event w Stintino (Włochy), który odbył się w dniach 26 lipca - 1 sierpnia 2021 roku.

Zajęcia były zaplanowane w następujący sposób:

Dzień 1	Dzień 2	Dzień 3
Poznajemy się wzajemnie Team building	Ice-breaking & Team building - historia mojego imienia - Gra możliwości Oficjalne otwarcie	- Opowiedz wspólną historię - Podróż bohatera
	Introduction to Storytelling	- Kolaż
	Ice-Breaking Telling (and listening to) a story	Umiejętności cyfrowe a tradycyjne (dyskusja porównawcza od pisma do cyfry, odpowiednik cyfrowy do tradycyjnych sposobów, podziały cyfrowe, wpływ i bariery)
	Wprowadzenie do rewolucji cyfrowej i medialnej - Co to jest? - Autoportret	- Wprowadzenie do programów do edycji obrazu i wideo - - Pisanie scenariusza - Tworzenie i edytowanie własnej historii wpływu

Dzień 4	Dzień 5	Dzień 6	Dzień 7
- Brian the Onion - Video storytelling - nagrywanie głosu	Wywiady oparte na empatii	- Ewaluacja metody impact storytelling - Cyfrowe historie, które wpłynęły na twoje życie (praktyka)	Dzień poświęcony ewaluacji
Dzielenie się wykonaną pracą z pozostałymi uczestnikami, otrzymanie informacji zwrotnej i wprowadzenie ewentualnych poprawek	Na koniec sesji uczestnicy dzielą się z grupą informacjami, które udało im się zdobyć i wyrażają doświadczenia z tego działania.	Stworzenie narzędzi dla NFE w celu rozwijania kompetencji w zakresie opowiadania historii cyfrowych i umiejętności korzystania z nowych mediów	
Personal branding i promocja na rynku pracy poprzez digital storytelling: jak tworzyć foto i video CV	-energizer - Narracje ze sketchnotes	Prezentacja stworzonych narzędzi	
Sesja praktyczna po sesji nt. Personal Branding	Podsumowanie za pomocą Sketchnotes	Informacje zwrotne na temat przewodnika	

Trening EduStorytelling

W dniach 26.07.2021 - 03.08.2021 w Stintino (Włochy) odbył się Joint Staff Training Event zorganizowany przez partnera goszczącego MV International. 11 osób było obecnych, aby wziąć udział w zajęciach. Ogólnym celem projektu było zajęcie się luką w umiejętnościach cyfrowych i alfabetyzacji, która dotyka dorosłych Europejczyków pochodzących ze środowisk defaworyzowanych poprzez metodologię Digital Storytelling (DST) jako ścieżkę rozwoju wysokiej jakości umiejętności i kompetencji cyfrowych i alfabetyzacji w celu poprawy postawy interakcji z rówieśnikami i uczenia się we współpracy, tworząc część kompleksowej alfabetyzacji cyfrowej w celu wspierania rozwoju osobistego, aktywnego obywatelstwa i perspektyw zatrudnienia.

Cel szczegółowy mobilności był następujący:

- *Zbadanie potencjału edukacyjnego DST jako innowacyjnego instrumentu zwiększania kompetencji cyfrowych obywateli UE, w ciągłości z przesłankami zawartymi w unijnych ramach kompetencji cyfrowych dla obywateli.*
- *Rozwój transgranicznej i międzysektorowej synergii w celu stworzenia innowacyjnych modeli edukacji w zakresie Storytellingu dostosowanych do potrzeb dorosłych słuchaczy.*
- *Stworzenie szerszej społeczności praktyków Storytellingu korzystających z kursu MOOC i wchodzących w interakcje ze swoimi rówieśnikami.*

W szkoleniu wzięło udział 11 uczestników i każdego dnia wszyscy uczestniczyli we wszystkich przewidzianych działaniach. Metodologia Edukacji Nieformalnej i Cyfrowego Opowiadania Historii była stosowana we wszystkich fazach zajęć. Na początku szkolenia uczestnicy zostali serdecznie powitani i otrzymali tekst z głównymi celami szkolenia. Uczestnikom przekazano również informacje logistyczne o miejscu, w którym będzie serwowane śniadanie, lunch i kolacja. Następnie trener rozpoczął zajęcia z budowania zespołu, aby uczestnicy zaczęli otwierać się na grupę i czuć się mile widziani.

Każdy dzień zajęć rozpoczynał się od gier przełamujących lody i zajęć integracyjnych - celem tych zajęć było wzajemne poznanie się i powolne rozpoczęcie wczuwania się w atmosferę pracy i tworzenia zespołu.

Podczas dni szkoleniowych przeprowadzono różnego rodzaju aktywności, takie jak "The Story Behind My Name", gdzie uczestnicy musieli podać swoje imię i historię o sobie, a następnie przekazać ją pozostałym uczestnikom, oraz "Game of Possibilities", gdzie uczestnicy zostali podzieleni na małe grupy i dano przydział przedmiotu jednej osobie z każdej grupy, a następnie musieli zademonstrować go reszcie grupy bez mówienia. Te wstępne działania pozwoliły uczestnikom na aktywny udział poprzez wyrażenie swoich oczekiwań, wkładu i obaw dotyczących projektu. Dzielili się swoimi przemyśleniami i propozycjami z grupą i zespołem organizacyjnym.

Uczestnicy otrzymali wszystkie informacje na temat programu i działań, które odbędą się podczas JSTE. Uczestnicy otrzymali również podsumowanie głównych celów szkolenia.

Pozostałe przeprowadzone działania były następujące:

- "Opowiedz nam historię za swoim ostatnim zdjęciem", gdzie uczestnicy zostali podzieleni na pary i musieli pokazać ostatnie zdjęcie zrobione przez nich przed wejściem na warsztaty. Ćwiczenie zakończyło się krótką dyskusją podsumowującą na temat odnajdywania historii w codziennych

chwilach oraz burzą mózgow na temat tego, jak interesujące narracje mogą być budowane wokół małych wydarzeń życiowych.

- "Opowiadanie (i słuchanie) historii", w którym uczestnik musiał opowiedzieć historię, a po chwili był proszony o podanie większej ilości szczegółów przez pozostałych uczestników. Celem tego działania było budowanie więzi między uczestnikami poprzez aktywne dzielenie się i rozwijanie umiejętności identyfikowania wzorców w strukturach opowieści.

Uczestnicy wykazali szczególne zainteresowanie tymi zajęciami do tego stopnia, że wywiązała się między nimi dyskusja, która zakończyła się rozmową na temat tego, w jaki sposób cyfrowe opowiadanie historii może być bardzo potrzebnym narzędziem wspierającym nieformalne uczenie się.

Następnie odbyły się zajęcia koncentrujące się na mediach cyfrowych i społecznościowych, a uczestnicy wzięli udział w krótkiej sesji na temat różnicy między umiejętnościami cyfrowymi a tradycyjnymi (dyskusja porównawcza od umiejętności pisania do umiejętności cyfrowych, odpowiednik cyfrowy do tradycyjnych sposobów, przepaść cyfrowa, wpływ i bariery).

Jedna sesja została w całości opracowana wokół wprowadzenia do oprogramowania do edycji obrazu i wideo. Uczestnicy otrzymali wstępne informacje na temat pisania scenariusza, a następnie zaczęli pisać scenariusz indywidualnie. Po jego ukończeniu zostali poinstruowani, aby napisać projekt scenariusza do stworzenia filmu. Otrzymali niezbędne instrukcje i wystarczająco dużo czasu na wykonanie tego zadania. Celem tego działania było doskonalenie umiejętności pisania, dowiedzenie się więcej o opowiadaniu historii i o tym, jak opowiadać w efektywny sposób, a także organizowanie pomysłów i myśli.

Wykorzystanie mediów społecznościowych, instrumentów cyfrowych i technik marketingowych w nowych mediach szczególnie przyciągnęło uwagę uczestników. Tak więc kolejna sesja rozpoczęła się od działania "Brian the Onion- video storytelling", gdzie uczestnicy zostali podzieleni na małe grupy i otrzymali niezbędne informacje na temat tego, jak powinno przebiegać działanie.

Dzięki temu ćwiczeniu uczestnicy zdobyli wiedzę na temat układania historii w całość, poprawili swoje umiejętności syntetyzowania, byli w stanie zmontować krótkie wideo i wyprodukowali krótki film na dany temat. Po zakończeniu tej aktywności uczestnicy musieli przedstawić swoją prezentację za pomocą nagrania głosowego. Mieli godzinę na opracowanie swoich historii na smartfonach. Na koniec sesji uczestnik pokazał swoją pracę przed grupą. Ponadto odbyły się zajęcia dotyczące personal branding i promocji na rynku pracy, poprzez digital storytelling: jak tworzyć foto CV i video CV. (Prezentacja na temat tworzenia cyfrowych CV w celu wspierania nabywania kompetencji związanych z zatrudnieniem na cyfrowym rynku pracy). Prowadzący wykorzystał praktyczne przykłady do przeprowadzenia prezentacji.

Inne działania miały miejsce w ostatnich dniach szkolenia: działanie "Wywiady z empatią" - po udzieleniu instrukcji przez trenerów, uczestnicy rozdzielili się i rozpoczęli pracę. Na początku jedna grupa uczestników została ankieterem, a druga grupa służyła jako rozmówcy. Niektórzy z nich używali narzędzi cyfrowych do interwencji, inni wybrali klasyczną formę, robiąc notatki. Celem tego działania było zebranie jak największej ilości informacji z doświadczeń osób na temat zagadnień, które je zajmowały oraz zrozumienie wyborów, których ludzie dokonują i powodów, dla których ich dokonują. Wchodząc i rozumiejąc myśli, uczucia i motywacje innej osoby, ankieter rozumiał wybory, jakich dokonuje ta osoba, jej cechy zachowania i identyfikował jej potrzeby. To pomogło w drugim kroku wprowadzić innowacje i stworzyć produkty lub usługi, które najlepiej odpowiadają tej osobie. Na koniec sesji uczestnicy podzielili się z grupą informacjami, które udało im się zdobyć i wyrazili swoje doświadczenia z tego działania.

Kolejne ćwiczenie nazwane "Narracje ze szkicownikami", w którym każdy uczestnik otrzymał arkusz z pewnymi elementami (kształty, elementy, ludzie, przedmioty), które reprezentowały słownik w szkicownikach jako podstawę do opracowania opowieści. Prowadzący polecił podzielić stworzone przez siebie elementy na kilka grup o tych samych cechach. Każdy z uczestników otrzymał kartkę z każdej grupy i ułożył je w całość, tworząc historię związaną z poprzednimi zajęciami.

W ostatniej części szkolenia uczestnicy pracowali nad aktywnością o nazwie "Summarize with Sketchnote." - Aktywność ta miała 5 kroków, w których uczestnicy przechodzili. Pierwszym krokiem było planowanie, gdzie uczestnicy zaplanowali, jak będą robić notatki i zastanowili się, jakie elementy wpływają na Sketchnote. Drugim krokiem było słuchanie, gdzie uczestnicy zwracali uwagę na to, co mówi mówca i słuchali, jakie są główne i ważne punkty. Następnie trener przekazał im instrukcje do kolejnego kroku, jakim było przetwarzanie, gdzie po wysłuchaniu prelegenta zaczęli przetwarzać i decydować o treściach, które powinny być zaznaczone. Uczestnicy otrzymywali czas na zastanowienie się, a następnie przechodzili do kolejnego kroku, w którym mieli zapisać zebrane informacje. Na koniec każdy z uczestników opowiedział streszczenie usłyszonej historii oraz elementy, które wykorzystał do stworzenia Sketchnote. Dzięki tym działaniom uczestnicy poprawili swoje umiejętności w zakresie korzystania z mediów społecznościowych, instrumentów cyfrowych i technik marketingowych w nowych mediach. Nauczyli się jak zmontować krótkie wideo i wyprodukować krótki film na temat, jak również stworzyć CV w formie zdjęć i CV w formie wideo. Każde z działań miało inny cel: budowanie więzi między uczestnikami, wywołanie dyskusji i interakcji między uczestnikami, dzielenie się osobistymi historiami i doświadczeniami, jak również poprawa umiejętności pisania uczestników i bardziej ogólne wzmocnienie ich zdolności poprzez innowacyjne ścieżki uczenia się. We wszystkich przewidzianych działaniach zastosowano metodologię NFE i Digital Story Telling. Na koniec każdego dnia przeprowadzono końcową ewaluację na podstawie opinii uczestników na temat działań i ich rezultatów.

Wnioski

Ogólnie rzecz biorąc, kwestionariusze pokazują, że respondenci szczególnie docenili wielokulturowość i heterogeniczność uczestników grupy, wraz ze stymulującym i przyjaznym środowiskiem pracy. Z drugiej strony, niektórzy uczestnicy skarżyli się na występy trenerów, wykazując ogólne rozczarowanie brakiem jasności i organizacji podczas programu.

Jeśli chodzi o samoanalizę wymaganą przez kwestionariusz w odniesieniu do umiejętności, która miała na celu porównanie poziomu przed i po szkoleniu, co wynika z umiejętności społecznych i miękkich, kwestionariusze samooceny wykazały, że większość uczestników oceniła siebie jako średni lub wysoki poziom (4 do 5, w maksimum 5), przed udziałem w szkoleniu. Te kompetencje to: komunikacja, rozwiązywanie konfliktów, aktywne słuchanie, empatia, zarządzanie relacjami, przywództwo z szacunkiem, praca zespołowa, rozwiązywanie problemów, umiejętności interpersonalne i elastyczność/zdolność do adaptacji. Szczególnie ze względu na wysoki stopień rozwoju, większość uczestników ogólnie zadeklarowała, że rozwinęła je na poziomie +1.

Również w zakresie umiejętności interpersonalnych i negocjacji większość respondentów odczuła poprawę o +1, podobnie jak w przypadku powyższych kompetencji, co świadczy o tym, że mieli możliwość rozwinięcia takich zdolności jak inteligencja emocjonalna, wzmocnienie osobiste i logika/rozumowanie. Niektórzy odczuli poprawę z poziomu 3 na 4. Taką samą zmianę większość respondentów odniosła do umiejętności zarządzania ludźmi i zmianą, uzyskując +1 dla obu.

Celem kwestionariusza było nie tylko zrozumienie, w jakim stopniu był on przydatny dla uczestników, ale także zrozumienie, co postrzegają oni jako słabe punkty, tak abyśmy mogli zrozumieć i poprawić tam, gdzie to możliwe. W rzeczywistości, mimo że niektórzy uczestnicy zgłosili brak przygotowania i organizacji trenerów w specjalistycznym kontekście, któremu towarzyszyły pewne braki w wyposażeniu (sprzęt technologiczny, dostęp do Internetu itp.), ogólne wrażenie jest takie, że szkolenie stymulowało wykorzystanie kreatywności jako narzędzia integracji i wzajemnej wymiany najlepszych praktyk.